

Радмила Влатковић

АЛБУМ

СЕЋАЊА

2018

Издавач

Галерија „Чедомир Крстић“ Пирот

За издавача

Радмила Влатковић

Аутор текста

Радмила Влатковић

Фотографије

Из документације Галерије „Чедомир Крстић“ више аутора:

Фото Васић

Весна Голубовић

Андреј Јовановић

Божидар Влатковић

Графичко-ликовно

обликовање и припрема

Андреј Јовановић

Штампа

НАИС ПРИНТ Ниш, 2019.

Тираж

300

Галерија „Чедомир Крстић“ чува и изучава ликовну баштину града већ више од 37 година. Њену судбину и трајање одредила је једнако турбулентна историја, простор у коме ради, али у великој мери и учесници у догађајима, добротвори и заштитници Галерије, људи који су Галерију водили и радили у њој. Сви они заједнички допринели су да овај простор постане прави симбол културе града.

Отварање изложбеног простора, будуће Галерије, означено је отварањем пете Годишње изложбе Друштва ликовних уметника и педагога града, 7. септембра 1981. године. Као самостална институција у култури града, Галерија Пирот је регистрована 1993. године а свој назив Галерија „Чедомир Крстић“ добила је 1999. године. Галерија је од 1981. до 1993. године, радила у оквиру Музеја Понишавља а иницијативом самих уметника, на седници Скупштине општине одржаној 26. маја 1993. године, донета је Одлука о оснивању Галерије Пирот као самосталне институције у граду. Убрзо на седници одржаној 29.01.1999. године, донета је Одлука о измени одлуке о оснивању Галерије у Пироту променом назива у Галерија „Чедомир Крстић“ Пирот.

Објављена публикација УМЕТНИЧКА ЗБИРКА ГАЛЕРИЈЕ „ЧЕДОМИР КРСТИЋ“, поводом обележавања 35 година рада ове институције у култури града, пружа систематски приказ уметничке збирке (190 дела) нудећи увид у један вредан сегмент ликовне продукције. Главни аспекти овог издања употпуњују сазнања из најмање три области: музеологије, историје уметности и културне историје. Пошто су у преглед уврштене све ликовне технике (сликарска дела у техници уља, акварела, гваша и пастела, цртежи, графике, скулптуре, мозаици и фотографије), добија се својеврстан доживљај уметничког фонда Галерије. Путем каталога и биографија можемо пратити индивидуалне склоности аутора, стилове и уметничке тенденције.

Пратећа публикација је ЛИКОВНА КРИТИКА ПИРОТА. Идеја за ову публикацију настала је у жељи да се сачува велики број објављених текстова о ликовним догађајима у граду у локалним новинским издањима, другим медијима, у монографским издањима или предговорима за каталоге и на крају као ликовне критике са отварања изложбених поставки. То је био повод али мој циљ, као састављача, окренут је томе да се ликовна критика афирмише као дисциплина и покаже да она постоји као специфична област у критици и јавној речи, која има своје методе, своје принципе па и своју историју. Овај задатак је утолико тежи што је ово прво издање на територији Пирота и тим значајније јер покрива читав један период колико и траје излагачка традиција у граду. Избор текстова је хронолошки одређен, временски ограничен терминима изложбених поставки у граду а простори дешавања су холови, фоајеи, музеји а највећим делом наменски простор, Галерија

Као наставак свега претходног Галерија „Чедомир Крстић“ је издавач и Албума АЛБУМ СЕЋАЊА који има за циљ да подсети људе на сусрете са уметницима, на госте града и значајне изложбе из фондова других музеја и галерија широм Србије које су део историје а значајно су оплемениле ликовну сцену града.

Неизбежно да је развој нових технологија потиснуо навике чувања фотографија на папиру, њихову израду, урамљивање и држање фотографија на видном месту. Данас је ову лепу и помало романтичну навиком заменило чување фотографија у фолдерима, фото-апаратима, на дисковима и десктопу рачунара. Ипак, без обзира на форму, фотографија се одржала и као веома значајан медијум за чување успомена. Тако је и Галерија сачувала фотографије свих значајних догађаја у оквиру свог простора, значајне сусрете са уметницима, ликовне радионице, концерте, аукције, предавања и све оно што не желимо да заборавимо. Са протоком времена и информација многа сећања се губе и тешко их је спонтано евоцирати али фотографија је ту да врати и сачува сећања.

Странице Албума сачуваће историју ликовне институције, личности које су је чиниле, сачуваће богату историју аутора који су део дешавања и отргнути од заборава уметнике који више нису међу нама.

Аутор

УВОД

Друга половина XX века протицала је у уметности Србије у сталном смењивању фигуративног и апстрактног концепта. Било је и оштрих супротстављања сликара фигуративног исказивања према сликарима разних видова апстрактног преламања дела нарочито енформела. Временом су оба израза постала равноправна и наставила упоредо да истражују.

Данас је присутан сукоб класичне слике, што подразумева употребу старих технологија са продорима који користе нова изражајна средства: разни видови апстракција, минимална уметност, системско сликарство, антиформна уметност, процесуална уметност, сиромашна уметност, концептуална уметност, уметност земље, телесна уметност, затим, све већа примена техничких медија, фотографије, филма, видеа... Док сам уметник поседује осим интелектуалних, теоријских потенцијала и свој јасан став о актуелном друштвено-политичком тренутку. Различите уметничке праксе доводе до дематеријализације уметничког објекта продирући у суштину уметничких језика.

Лако бисмо могли да се сложимо са Бодлером да има онолико категорија уметности колико и уметника. То је посебно важно за врло специфичну српску ситуацију у којој се смењују, традиција и утицаји различитог порекла. Атмосфера грађанских ентеријера, меко сликане мртве природе, узбуркани пејзажи и фигуралне композиције у стилу старог романтизма, класицизма и експресионизма, нису више могли да одговоре на компликована питања која је постављало ново доба – један свет је очигледно био завршен, једна естетика закључана, једна уметност исцрпена. Апстрактно сликарство и нови трендови у уметности

одредили су други свет и нову уметност.

Стилско опредељење уметника формира се кроз више фактора. Најзначајнија је лична склоност ка једноставним или савршенијим облицима, монохромним или колористичким призорима, реализму, фантастици или апстракцији. Значајан је и утицај школа које су уметници похађали, професори на чијим су студијским групама слушали наставу. Исто тако, битна је и средина из које уметник потиче, њен патријархални или прогресивни дух. Слободно се може рећи да и географске карактеристике завичаја могу утицати на формирање ликовне визије уметника, као и време у коме он живи и ствара.

Тако се десило да и у прикупљеној Уметничкој збирци Галерије „Чедомир Крстић“ разноликост приступа и стилова чини основу фонда. Посматрајући стилске карактеристике овде обрађених уметника и делећи их по генерацијама или школама, не можемо наћи заједничке особине. У стилском опредељивању, преовладава лична склоност уметника и различитост. У том смислу и приступамо анализи квалитета Уметничке збирке. Кроз овај фонд могу се, истовремено, пратити сва сложена и вишеслојна кретања у нашој уметности претварајући фонд у збирку која је по својим историјским, уметничким и естетским квалитетима од несумњиве вредности. А колико је њена вредност евидентна и авангардна утврдиће се знатно касније, али то није могуће без чувања збирки уметничких дела, без њихове систематизације, стручне обраде и бриге и коначно, без презентације и излагања како би их упознала јавност а посебно љубитељи уметности.

СТИЛ И ДОБА

Овај преглед можда не би био комплетан уколико не укажемо на моменте који су претходили успостављању ликовног живота Пирота и формирању Уметничке збирке Галерије. Полазиште треба тражити у самим друштвеним околностима. Како је код нас почетак ликовног живота осим уметничког имао и одређени едукативни, социолошки па и политички контекст, младом социјалистичком друштву пете и шесте деценије с недовољним бројем образованих кадрова, где се ликовна продукција и експозиција развијала преваходно у центрима, односно главним градовима република, нужно је било пронаћи модус за равномернији културни развој. Процес се одвијао постепено. Пирот нема високообразовне установе у области уметности, али има традицију у основном и средњошколском ликовном образовању. У Србији је, оснивањем уметничких школа у Београду крајем XIX века, олакшано школовање у овој области. У првој српској сликарској школи Кирила Кутлика¹ проналазимо и неке Пироћанце. Међутим, на основу докумената се може закључити да су кратко боравили у њој и да су је, вероватно, прихватили као информативни курс, али нема података да ли је неки од њих и завршио то школовање. Сликаством и вајарством у граду бавили су се углавном професори и наставници Гимназије и других средњих и основних школа. ² У периоду од 1910–1950. године смењивали су се наставници вештина: Боривоје К. Раденковић (1909/10/11), Зорка Радосављевић (1911–1914), Марија Влашкалић (1919–1932), Милош Пејчић (1919–1932), Гргире Кошевој (1924–1928), Борис Расјанској (1926–1927), Обемерок Георгије (до 1953), Аполон Прокофјев (до 1937), Ленка Томашић (1930–1932), Анка Милошевић (1930–1932), Лепосава Стојановић

.....
¹ Лазар Трифуновић, Српска цртачко-сликарска и Уметничко-занатска школа у Београду (1895–1914), Београд, 1978, стр. 51, 99

² Највећи број наставника вештина бележи се у Пиротској гимназији. Учионице ове школе биле су најпре у оквиру Рабеновог здања а нову зграду која и данас постоји пројектовао је арх. Милорад Рувидић 1897. Зграда је зидана од 6. јуна 1904. до 14. октобра 1907; бочна крила, где се налази Соколана, зидана су нешто касније од 1920. до 1921. године

(1932–1933), Јелена Ломић (1932–1934), Софија Живковић (1933–1936), Прутков Евгеније (1934–1940), чије трагове сликања налазимо у приватним збиркама, збирци Музеја и привредним радним организацијама.

³ Од 1947–1979. године, основе ликовне уметности предавала је Милена Мијалковић Николић, ликовни педагог и историчар уметности. Цртање су предавали још и: Милица Хаџимитрић, Семјон Шепченко, Лепосава Николић, Стана Стојковић и Радомир Антић.

Ова група учитеља вештина, који су крећући се путевима својих судбина, дошли у Пирот и остали у њему у току своје наставничке каријере, дала је значајан допринос развоју градског уметничког живота. Они су били добро припремљени за рад у школи, за преношење знања, и изузетно упорни у настојању да ликовни живот у Пироту отпочне свој развој упоредо са развојем српског грађанског друштва. ⁴

Почетак новог доба у ликовном животу града обележен је социјалистичким реализмом и израдом сликаних транспарената са ликовима и композицијама у служби система. У исто време бележи се и долазак групе академских сликара, београдских ђака, представника шесте деценије у ликовном животу града. Међу њима су они који су само рано детињство провели у овом граду: Слободан Сотиров (1951), Чедомир Крстић (1952), Радомир Антић (1952), Вукосава М. Велимировић (1954), Стојан Каменовић Џери (1954), Коста Брадић (1955), Бранко Манојловић (1958). Заједно са овом групом сликара, педагошким радом бавили су се: Милена Мијалковић Костић, Василије Костић и Ђорђе Златковић, а школовање у средњој уметничкој школи у Нишу започели су: Урош Костић, Мирослав Стојановић Пирке, Паја Ристић и Александар Алексић Соска.

Почетак шесте деценије значиће и раскид са концепцијом социјалистичког реализма, а пиротски

.....
³ Илија Николић, Драгољуб Раденковић, Новица Живковић, Пиротска гимназија 1879–1979, Пирот, 1979.

⁴ Радмила Влатковић, Ликовни живот у Пироту 1950–1995, Пирот, 1999, стр. 13

сликари ће самостално развијати стечена академска знања у сопствене креативне стилове, заустављене периодом Другог светског рата и периодом Информбироа. Ови сликари ће један за другим, приређивати самосталне и колективне изложбе у граду и коначно успоставити развој ликовног живота Пирота.

Седма деценија у ликовном животу града доноси естетику енформела, неонадреализма, симбола и нове фигурације коју одређује и сукоб масовне и врхунске културе као и културна теорија економског аутоматизма. Крај шесте и почетак седме деценије особен је, дакле, по концептуалној обнови највитаљнијих припадника средње и по експлозивној најави најмлађе генерације, чија су схватања поларизована између фантастике, неонадреализма и натурализма материје, енформела и Медиале⁵. Сликари овог периода почевши од реалног, надреалног и апстрактног, нашли су се на раскрсници: једни крећу даље, од апстрактног ка могућем, други се од апстрактног враћају реалном.⁶ У овом периоду ликовна сцена Пирота развијала се брже него у претходним временима. Долазе академски сликари: Александар Алексић Соска (1960), Урош Костић (1960), Љубодраг Јанковић Јале (1962), Александар Ценић (1963), Веселин Денков (1963), Андреја Миленковић (1963), Мирослав Стојановић Пирке (1967), Часлав Цолић (1969) и Петар Ђорђевић (1969) као и наставници са Више педагошке школе: Никола Николић и Јован Антанасијевић.

Осма деценија ће указати на велику разноврсност уметничких стилова и опредељење аутора. Од реализма и интимизма, експресије и симболике до апстракције и нове фигурације. Стиже и нова генерација академских сликара и вајара: Јован Гргуровић (1970), Властимир Мудић (1975), Антоније

.....
⁵ Медиала је уметничка група основана у Београду 1957. године. У београдским оквирима тога времена, то је представљало новину посебно због супротстављања званичној линији модерне уметности. С погледом упртим у велике епохе прошлости (ренесанса, класицизам), Медиала је покушала да оствари синтезу традиционалног, музејског сликарства са сензибилитетом модерног човека, угроженог траумама цивилизације. У стилском погледу Медиала припада фантазмагорично-фигуративном надреализму, који је касније код појединих уметника, израстао у савременији индивидуалнији ликовни израз (међу пиротским сликарима ту се нашао и Коста Брадић).

⁶ Миодраг Б. Протић, Српско сликарство XX века, Београд, 1970, стр. 503

Милошевић (1973), Ивица Ракић (1974) Анђелка Манчић (1975), Душанка Видановић (1976), Миле Ставрић (1977), Љубомир Иванковић (1978) и Јанко Јовановић (1979).

Девету деценију у ликовном животу града обележиће веома значајан догађај – отварање ликовне Галерије⁷. Овим догађајем у култури града створени су прави услови за излагачку делатност и организовање гостујућих, самосталних, тематских и колективних изложби.⁸ Са школовања стижу: Радосав Пешић (1981), Јовица Илић (1983), Озренка Мајсторовић Илић (1985), Жељко Марковић (1986), Небојша Милчев (1987) и Бобан Крстић (1986).

Развој ликовног живота је на адекватан начин пратио развој града у привредном и економском погледу. Пирот је постао индустријски центар. Пораст стандарда становништва индиректно је утицао на растуће потребе за квалитетнијим и разноврснијим културним садржајима. Ликовна уметност је, притом, тражила своју праву афирмацију у граду.

Издавањем Галерије као самосталне институције у култури града,⁹ успостављена је другачија организација рада и нови прилаз ликовним дешавањима. Динамика изложби настављена је по утврђеном начину рада, Програмом рада, утврђеним путем конкурса. Поред изложбеног простора, формирана је Продајна галерија и Завичајни простор са почетним фондом уметничких дела, документаторско одељење са хемеротеком, фототеком, фонотеком, видеотеком и стручна библиотека са одељењем за каталоге и документацију са протеклих изложби.

7 Галерија је почела са радом 7. септембра 1981. године у оквиру Музеја Понишавља. Отварање простора било је обележено Петом годишњом изложбом ДЛУП Пирота а поводом Дана града.

8 Од 1950. године, до отварања галеријског простора, као изложбени простори најчешће су коришћени: Фоаје Народног позоришта, Огледни центар Библиотеке, зграда Синдиката, Сала Дома ЈНА, Мијина и Панчићева књижара, Експрес-ресторан, просторије Етнографског музеја и ресторани производних радних организација; Радмила Влатковић, Ликовни живот у Пироту 1950–1995, Пирот, 1999, стр. 18

9 Одлука о оснивању Галерије на седници СО Пирот одржаној 26. маја 1993; Дел. бр. 1-1/93 од 2. 06. 1993.

Са школовања долазе: Зоран Алексић Коки (1992), Иван Цолић (1995) и Марјан Најдановић (1995) а након 2000. године генерација младих уметника који ће бити чланови ДЛУП и који ће се касније, 2014. године, окупити се у оквиру *Нове Арт сцене*: Андреј Јовановић, Богдан Ђорђевић, Зоран Живковић, Бојана Николић, Драгана Драгутиновић, Драгана Бранковић, Ана Гргуровић, Јована Колић, Игор Крстић, Владимир Дончев, Теофан Илић, Александра Обрадовић, Мирко Станимировић, Иван Митић и Марко Тошић. Ова група млађих аутора иницирала је мноштво паралелно егзистирајућих праваца: од неоекспресионизма, неоенформела, односно сликарства материје, нове геометрије, инсталације, идеја тзв. умерене авангарде, експеримената везаних за различите материјале па све до перформанса.

За развој ликовног живота града веома важан сегмент је присутност и формирање појединих удружења с намером да се побољша положај ликовних уметника, њихова боља организованост и наступ на колективним изложбама у граду и на страни. У периоду од 1956–1965. постојало је *Друштво наставника ликовних уметности Србије* са истуреним одељењем у Пироту. Његови чланови били су: Урош Костић, вајар, Семјон Шепченко, сликар, Павле Ристић, вајар, Ђорђе Златковић, сликар, Василије Костић, сликар, Зорица Живковић, сликар, Милена Мијалковић Костић, сликар, Никола Николић, сликар и Михајло Тодоров, сликар. У осмој деценији иницијативом пиротских сликара и Извршног савета СО Пирот основано је *Друштво ликовних уметника и педагога* града које је требало да пружи организован облик рада. Почетак рада везан је за Дан града 8. септембра а прва Годишња изложба њихових радова одржана је 1976. године. На првој изложби учествовали су: Петар Ђорђевић, Мирослав Живковић, Момчило Ђорђевић, Ђорђе М. Златковић, Урош Костић,

Василије Костић, Маринко Митић, Антоније Милошевић, Милена Мијалковић Николић, Јован Петровић, Анђелка Манчић, Видојко Игњатовић и Никола Николић.¹⁰ Поред учешћа на Годишњим изложбама чланови Друштва учествовали су на „Децембарским сусретима“ и „Мајским изложбама уметника Пироћанаца“. Кратко је постојала и група *Облик 77* од пет чланова: Петар Ђорђевић, Момчило Ђорђевић, Анђелка Манчић, Јован Петровић и Антоније Милошевић. У деветој деценији забележено је формирање *Друштва ликовних уметника аматера* (1984. године), данас *Удружење ликовних уметника „Пиргос арт“*, а 2014. године формирана је *Нова арт сцена*. Организовано, свако у оквиру свог друштва, бележили су наступе на изложбама у граду и на страни, на хуманитарним акцијама и у оквиру ликовних колонија.

У ликовној традицији града од значаја је био и процес хуманизације радне и животне средине Индустрије одеће „Први мај“ као и уношење ликовних, декоративних и других естетских форми у оквиру радних простора. У периоду од 1968–1999. године, створена је завидна колекција слика, мозаика, таписерија, скулптура, графика и цртежа са сликарима и академицима двадесетог века: Младен Србиновић, Стојан Ћелић, Мића Поповић, Зоран Павловић, Никола Гвозденовић, Недељко Гвозденовић, Пеђа Милосављевић, Танасије Стојић Рузмарин, Лазар Вујаклија, Душан Џамоња, Матија Вуковић, Јован Кратохвил, Милена Лах, Небојша Митрић, Јован Солдатовић, Драган Милеуснић, Лидија Мацура, Никола Граовац, Мирко Радуловић, Милан Коњовић, Кенгиро Азума, Клод Лост, Доминик Лабови, Гаспаре Да Јага. . .¹¹ Овако формирана Уметничка збирка „Првог маја“, представља део укупног ликовног потенцијала града¹².

10 Запажена културна манифестација, Слобода, 17. септембар 1977, бр. 1314

11 Радмила Влатковић, Уметничка збирка Првог маја, Пирот, 2013.

12 Неколико година уназад „Први мај“ је у процесу реструктурирања при чему је судбина збирке неизвесна. Уметничка збирка је у власништву

На постојећој ликовној традицији коју је поставио својом идеологијом „Први мај“, као да лежи укупни ликовни живот града, не само у једном периоду, већ у целини. То је оплемењујућа премиса везана за поднебље које има своју неисцрпну ликовну снагу и у традицији као што су керамика и ћилим.¹³ Пиротска ткаља оставила је утисак снажног интегритета личности, са израженом способношћу за креативност и та последња особина је узрок ликовне „живавости“ пиротских сликара. Владање правилном организацијом у оквиру слике своје порекло има у хармонији односа на ћилиму и маштовитости ткаља и њене потребе да се уметнички и естетски изрази. Оно уметничко у њеном раду је њена животна тајна. Сама кити, улепшава, креира шару и однос боја, ствара композицију у својој глави и преноси је на нити.¹⁴

Пирот је био град боја што је несумњиво извршило снажан утицај на стилско и колористичко опредељење уметника из овог краја (Чедомир Крстић, Радомир Антић, Коста Брадић, Часлав Цолић, Бранко Манојловић, Анђелка Манчић, Александар Ценић, Бојана Николић, Драгана Бранковић. . .). То преношење смисла целине у један њен део, то преображавање уметникове унутрашње енергије, блиско је, уосталом, стварању уопште и представља превасходну вредност ових ствараоца.

Ликовни живот Пирота и у периоду великих промена показује универзалност и отвореност према савременим кретањима. Ствараоци, као актери, ликовне сцене града, и даље стварају, свесни своје узвишене улоге културних мисионара у једној малој средини, материјално сиромашној, али богатој духом. Посматрајући развојни период по деценијама, кроз хронологију догађаја и долазак генерација уметника, број Пироћанаца, академских уметника је растао. Подстакнут дешавањима у другим областима живота, уз

ИО „Први мај“ АД Пирот а Одлуком о уступању Општини Пирот, од 11. 10. 2011. три скулптуре из збирке (Клод Лост, Зец, Доминик Лабовие, Жена и музика и Кенгино Азума, Суза), пренете су на зелене површине градског трга.

13 Радмила Влатковић, Ликовни живот у Пироту 1950–1995, Пирот, 1999, стр. 23

14 Милица Петковић, Радмила Влатковић, Пиротски ћилим, Београд, 1996, каталог САНУ; Радмила Влатковић, Ћилим Сликовито писмо, Пирот, 2013.

формирање појединачне свести, жеље и потребе за уметничким образовањем, избор овог занимања био је условљен друштвеним и економским стањем у земљи, социјалним условима живота, модернизацијом и брзином њеног прихватања у различитим сегментима живота али и самим стањем у култури града.

ЛИЦЕ ВРЕМЕНА

За формирање Уметничке збирке Галерије од пресудне је важности било отварање изложбеног простора – Галерије. Урош Костић, вајар, у једном разговору са новинарем, истиче потребу отварања уметничке галерије: „ . . . Више од двадесеторо академских сликара и вајара пореклом су из нашег града, или овде живе и раде. Права је штета што и до сада није отворена уметничка галерија, која би сигурно много значила за културни живот Пирота.“¹⁵ Било је потребно десетак година да се ова замисао и реализује. Услови за отварање изложбеног простора стекли су се изградњом новог објекта у центру града, зграде Дома културе у којој су своје место пронашле и остале институције у култури: Дом културе, Радна заједница, Народно Позориште, Народна библиотека и Музеј Понишавља. „ . . . Требало је да прође много времена да овај град добије свој кутак културног и уметничког живота. Планом је предвиђено да у оквиру Дома културе своје место добије и ликовна Галерија. . .“¹⁶. На питање, шта доноси једна оваква институција и да ли је то један од путева за превазилажење културне учмалости у граду, у истом тексту уследио је и одговор: „ . . . Галерија је институција отвореног типа и центар уметничких и других збивања.

.....
¹⁵ У уметности је тешко планирати, Слобода, 14. фебруар 1970, бр. 977

¹⁶ Р. Влатковић, Уметничким вредностима нови пут, Слобода, 7. фебруар 1981.

Она не производи уметнике и уметничка дела већ зависи од њих. Изложба се не поставља само за ужи круг љубитеља уметничких и других културних вредности, већ за све људе. . . Отварањем Галерије наша публика мора створити навику за посматрање уметничких вредности. У Галерији ће своје место пронаћи љубитељи примењених уметности, дизајна, таписерије, љубитељи фотографије, етнолошких збирки и љубитељи историјских поставки. . . Галерија је реална нужност и потреба. “

Отварање изложбеног простора, будуће Галерије, означено је отварањем пете Годишње изложбе Друштва ликовних уметника и педагога града, 7. септембра 1981. године. На отварању, историчар уметности Милена Мијалковић Николић, председник друштва, између осталог је истакла: „ Данас смо сви посебно срећни и узбуђени, што смо после више година жељног чекања добили прекрасно здање и Галерију у којој сада први пут излажемо. За овај град, за све нас ствараоце, ова је Галерија била неопходност и потреба и сада смо радосни што имамо прави амбијент, прави простор за живот наших ликовних дела. Исто тако под кровом ове Галерије оствариће се могућност за сусрете и виђења и осталих прегалаца који раде на пољу уметности. “¹⁷

Галерија је од 1981. до 1993. године, радила у оквиру Музеја Понишавља а иницијативом самих уметника, на седници Скупштине општине одржаној 26. маја 1993. године, донета је Одлука о оснивању Галерије Пирот као самосталне институције у граду.¹⁸ Убрзо на седници одржаној 29. 01. 1999. године, донета је Одлука о измени одлуке о оснивању Галерије у Пироту променом назива у *Галерија „Чедомир Крстић“ Пирот*.¹⁹

.....
17 Текст из архиве Галерије—збирка текстова са отварања изложби

18 Одлука о оснивању Галерије на седници СО Пирот одржаној 26. маја 1993; Дел. бр. 1/1-93 од 2. 06. 1993.

19 Одлука о измени одлуке о оснивању галерије у Пироту Де. бр. 05-12/99 од 15. 07. 1999, из галеријске архиве

Простор је и данас интегрални део целине Дома културе²⁰ и налази се у приземном делу овог објекта. Архитектонски, Галерија има два простора од којих је, један, према Тргу, изложбени, а други је, са канцеларијским простором, документаторским одељењем и депоом, легат Чедомира Крстића.

Колико је отварање изложбеног простора био битан предуслов за ликовни живот града најбоље потврђује податак да је у шестој деценији било организовано четрнаест изложби, у седмој девет, у осмој двадесет девет а у деветој 189 изложби.²¹

„Све то указује на податак да је ликовни живот Пирота у потпуности препорођен и да заузима истакнуто место укултури наше средине, а по својим донетима постао је саставни део ликовних збивања у Србији“.²²

Континуиран рад на изложбеним поставкама различитог карактера одредио је концепт рада Галерије. Сарадњом са музејима, галеријама и сродним институцијама других средина, организоване су вредне тематске, колективне и самосталне изложбе: Из уметничког фонда Народног музеја из Београда реализоване су изложбе: *Копије фресака манастира Поганово* (1981); *Портрети знаменитих личности у српском сликарству XX века* (1985); *Надежда Петровић, слике* (2006); *Импесионизам у Србији* (2007); *Петар Лубарда, слике* (2008); *Са Каницом по Србији* (2012). Из фонда Музеја примењене уметности Београд: *Илустрације Јована Јовановића Змаја* (1985). Историјски музеј Србије уступио је изложбу *Тито у партизанској штампи 1941–1945* (1987). Музеј 25. мај: *Дипломе, плакете, поклони и признања из*

.....
20 У периоду од 1983. до 1987. институције у култури града (Музеј Понишавља, Народно позориште, Народна библиотека, Архив и Дом културе) радиле су у оквиру Центра за културу. Одрживост овакве организације била је предмет више дискусија. Р. Влатковић, Питање реорганизације Центра за културу, „Први мај“, 29. јун 1984. Одлуком о укидању Центра за културу, постављено је питање коме ће припасти Галерија, Дому културе или Музеју Понишавља, Ј. Николић, Између музеја и Дома културе, Слобода, 7. фебруар 1987. Галерија је остала у склопу Музеја Понишавља све до издавања 1993. године.

21 Радмила Влатковић, Исто, стр. 28, Чија је Галерија, Слобода, 7. фебруар 1987.

22 Петар Ђорђевић, 10. Годишња изложба Друштва, каталог, Пирот, 1986.

Меморијалног центра (1987), *Из ликовних мапа Меморијалног центра „Јосип Броз Тито“* (1988). Музеј рударства и металургије: *Крваво злато* (1984); *Уметничка колонија „Бакар Бор“* (1988). Етнографски музеј Београд: *Косовска легенда у народном стваралаштву* (1989). Музеј Савремене уметности Београд: *Сликарство у Србији осме и девете деценије ХХ века* (1996); *Ксенија Дивјак, слике* (1997); *Плава линија трајања* (1997); *Изабрани изгледи* (1998); *Леонид Шејка* (1998); *Љубица Цуца Сокић, слике* (2006). Уметнички павиљон „Цвијета Зузорић“: *Октобарски салон 1982, 1983, 1984, 1985; Марко Челебоновић, слике* (1983); *Михајло С. Петров, слике и графике* (1983); *Из атељеа Београдских сликара* (1985). Из збирке Народног музеја Ниш: *Стеван Сремац–грађанин и песник старог Ниша и Пирота* (1981); *Сврљишко-Нишавски партизански одред* (1981); *Народни хероји Нишког ратног округа* (1983), *Страдање и хероизам жена улогору на Црвеном крсту* (1983); *Ниш и Пирот у Првом светском рату 1914–1918* (1986); *Пиротски ћилим* (1987); *Накит горњег Понишавља* (2003). Народно музеј Зајечар: *Керамика Велимира Ђорђевића и скулптуре Илије Филиповића* (1994); *Изложба слика руских имиграната* (2011); *Вечити круг* (2014). Народно Музеј Топлице: *Други пешадијски пук 1. позива Књаз Михајло, Гвоздени пук* (2014). Музеј Наивне уметности Јагодина: *Наива Југославије* (1990), *Добросав Милојевић* (1994), *Славко Кузмановић, слике* (1990). Из збирке Народног музеја у Врању: *Уметници Врањанци* (2007). Народно музеј Крушевац: *Милан Миловановић, слике и цртежи* (2008). Народно музеј Лесковац: *Слике из фонда Музеја* (2010).

Сарадњом са галеријама преузете су изложбе: Галерија „Сава Шумановић“ Шид, *Сава Шумановић, слике* (2003); Галерија Сомбор, *Милан Коњовић, слике* (2007); Уметничка галерија Чачак, *Надежда Петровић и савременици* (2009); Галерија „Милена Павловић Барили“ из Пожаревца, *Милена Павловић Барили, слике* (2010); Галерија „Лазар Возаревић“ из Сремске Митровице, *Лазар Возаревић, слике* (2014);

ГЛУ Ниш: *Српско сликарство 1970–2002* (2005), *Сићево*, колонија (1992, 1993, 2005, 2006, 2008, 2010), *Милија Глишић* (1983), *21. Мајска изложба УЛУПУДС-а* (1989), *Нишки цртеж* (1993), *Мајска изложба ликовних уметника Ниша чланови УЛУС-а* (1997), *Годишња изложба уметника југоисточне Србије чланова УЛУС-а* (2002), *Ликовна колонија Сићево*, избор 2003–2007, (2008), *Нишки графички круг* (2011), *Нишки пејзаж* (2016). Сарадња на плану изложби била је и са Заводом за заштиту споменика културе из Ниша: *Споменици културе Понишавља* (1982); *Старопланинско село Гостуша* (2015), затим са УЛУС-ом и УЛУПУДС-ом са Галеријом САНУ из Београда поводом изложбе *Пиротски ћилим* (1996), са Канадском амбасадом из Београда на изложбама *Дах севера Канаде*, *Хвала вам Канађани*, *Богатство духа – аустралијски Абориџини*, са Амбасадом Јапана из Београда на изложбама *Кацушика Хокусаија* и *Андо Хирошига* а у оквиру манифестације *Дани Јапана*, са Амбасадом Перуа у Београду на изложбама *Слике савременика Перуа* и *Андре Мерол*, са Галеријом Дома војске Србије на изложби *Поетика и судбине XX века* (2016). . .

Бележе се такође изложбе значајних ликовних колонија. Поред „Сићева“ и „Поганова“ ту су колоније „Рибарске бање“, „Гамзиграда“, „Сокограда“, „Липовца“, „Борова“. . .

Самосталне изложбе аутора организоване су паралелно са колективним и тематским изложбама. Потребно је истаћи да је добар део изложбених поставки до издвајања Галерије као самосталне институције у култури 1993. године, организовао Музеј Понишавља.

Галерија је посебно водила бригу о *Завичајним уметницима* организовањем изложби у оквиру Друштва и самосталним појављивањима: Мирослав Живковић (1987, 1990, 2007), Василије Костић (1981), Никола Николић (1981), Андреја Миленковић (1982, 1986), Петар Ђорђевић (1983, 1992, 2000, 2005), Ђорђе М. Златковић (1983, 1987), Урош Костић (1983), Јовица Илић (1983, 1987, 1995, 2002), Анђелка

Манчић (1984, 1994), Радомир Антић (1987, 2000), Антоније Милошевић (1985, 1991, 2001, 2008, 2014), Милена Мијалковић Николић (1986, 1993, 2004, 2014), Зоран Алексић Коки (1989, 1990, 1992, 2008, 2016), Бранко Манојловић (1991), Часлав Цолић (1991, 2005), Вукашин Ђорђевић (1984, 1988), Недељко Минчић (1996, 2004), Велимир Ђорђевић (1992), Александар Алексић Соска (1993), Жељко Марковић (1993, 1999), Душица Видановић (1994), Коста Брадић (2002), Момчило Гогич (2005, 2012, 2015), Драгослав Ђорђевић (2009), Бојана Николић (2008, 2015), Драгана Драгутиновић (2015), Драгана Бранковић (2009, 2016), Јован Гргуровић (2015), Игор Крстић (2015). . .

Гостујуће изложбе биле су са ауторима који су излагали путем конкурса Галерије, по позиву или путем размене: Бошко Вукашиновић (1982), Биљана Вуковић (1983, 2012), Александар Блатник (1984, 1989, 2015), Вера Зарић (1985), Милић од Мачве (1992), Лидија Маџура (1988, 1997, 2005), Мирослав и Миодраг Анђелковић (1986, 1986, 1998, 2006), Гордана Каљаловић и Ђорђе Одановић (1991), Слободан Роксандић (1992), Зоран Вуковић (1993), Братислав Башић (1994, 2010), Соња Бриски (1994), Трајко Стојановић Косовац (1994), Ирена Рот Портној (1995), Миодраг Вартабедијан Варта (1995), Драган Дробњак (1995), Градимир Петровић (1995), Сава Халугин (1995), Мирјана Крстевска (1997, 2013), Светомир Арсић Басара (1999), Ђура Радоњић (1999), Зоран Стошић Врањски (1999), Милан Милетић (2000), Рајна Лазич (2000), Биљана Ракић (2001, 2013), Перица Донков (2002), Љубиша Брковић (2002), Павле Поповић (2003), Здравко Мандић (2004), Златица Милановић (2006), Франц Цурк (2007), Катарина Ђорђевић (2007), Ђорђе Арнаут (2007), Југослав Оцокољић (2008), Ацо Митровић (2009), Радојка Самарџија (2010), Јадранка Мишић Пејовић (2011), Бранко Николов (2011, 2016), Томислав Петровић (2011), Мила Гвардиол (2011), Иванка Живковић (2013), Радован Мића Трнавац (2013), Василије Перевалов (2013), Владета

Живковић (2014), Загорка Стојановић (2015), Јелена Шалинић Терзић (2015), Војислав Радовановић (2015), Љубисав Милуновић (2016). . .

Изложбе иностраних аутора у Галерији имале су посебну пажњу и вредност: Ђо Ин Фан из Хонг Конга (1986), Вернер Тил из Немачке (1987), Херберт Ридгерс из Немачке (1988), *Удружење сликара из Монтане* (Бугарска) (1987), *Археологија Бугарске* из Националног археолошког музеја Бугарске (2015), дела ликовних уметника из Кине под називом *Балканска импресија* (2015). . .

Млађем узрасту Галерија је уступила простор за тематске изложбе у сарадњи са Предшколском установом „Чика Јова Змај“ и Педагошком академијом кроз реализацију традиционалне изложбе *Стваралаштво и игра* (1985–2012) која је, 2014. године, прерасла у *Дечје ликовно стваралаштво* са радовима студената будућих васпитача. *Светосавска изложба ликовних радова ученика основних школа Пирота* је такође традиционална изложба дечјег стваралаштва на задату тему (2005–2016).

Протеклих година реализоване су тематске изложбе поводом обележавања појединих јубилеја: *120 година Техничке школе у Пироту*, поводом 120 година Гимназије, *Ликовни ствараоци*, некадашњи ученици и професори пиротске Гимназије, *Ученици и професори*, поводом 80 година Више школе за образовање васпитача, поводом 175 година ОШ „Свети Сава“ *Ликовно стваралаштво ученика и наставника*, *Пет година факултета уметности у Нишу*, *Два века Основне школе „Вук Караџић“ у Пироту* (2015), *Ризница Старе цркве*, поводом обележавања 180 година Храма Рождества Христовог у Пироту (2014). . . Овим изложбама треба додати и пригодне изложбе и изложбе хуманитарног карактера.²³

.....
²³ Подаци о изложбама су из личне архиве аутора и документације Галерије „Чедомир Крстић“ коју од оснивања води Весна Голубовић.

УМЕТНИЧКА ЗБИРКА ГАЛЕРИЈЕ „ЧЕДОМИР КРСТИЋ“

Процес формирања галеријске збирке започео је одмах по оснивању. На прикупљени фонд уметничких дела Галерије знатно је утицао тренутак осамостаљивања Галерије 1993. године. С једне стране, био је то процес формирања једне, концепцијски другачије, институције у култури града, наставак богате изложбене делатности и формирање другачије свести о ликовном животу града. С друге стране, требало је решавати проблем административног раздвајања са Музејем Понишавља. Том приликом је извршен деобни биланс Уметничког фонда и Записником о примопредаји, који је сачињен 3. децембра 2001. године, Галерија је остала без 38 уметничких дела,²⁴ која су постала део ликовне збирке Музеја Понишавља. Захваљујући динамици изложбених поставки у Галерији „Чедомир Крстић“ у кратком временском интервалу, поклоном и откупом, прикупљена је значајна уметничка збирка. Закључно са последњим Уговором о поклону дел. бр: 02-40 од 26. 05. 2016. године, Галерија у свом фонду има 187 уметничких дела, подељених у пет збирки, три легата и четири поклоне: Међународна изложба уметничке фотографије са 64 фотографије, мапа са 12 карикатура Ђуре Павкова, мапа са 10 фотографија Радојице Раше Милојевића и изложба са 46 сериграфија Прволете Крстеве (НР Бугарска).

Колико је важан процес прикупљања уметничких фондова најбоље говори и препорука историчара уметности др Лазара Трифуновића: „Један од важних задатака Галерије представља стварање богатог и моћног уметничког фонда. Да би се то остварило неопходна је динамична политика заснована на сигурним

.....
²⁴ Списак 38 преузетих уметничких дела из Фонда, потписан је између Музеја Понишавља (Предраг Пејић) и Галерије „Чедомир Крстић“ (Озренка Мајсторовић Илић) 04. 02. 2002. год. дел. бр. 05-5/02.

и строгим критеријумима. . . Снага Фондова представља снагу Галерије и значај те чињенице мора бити снажно присутан приликом њеног даљег развоја. . . Треба да сами створимо снажан фонд савремене уметности којима ће се поносити наши потомци. . . “²⁵

Настанак Уметничке збирке Галерије изискивао је значајну музеолошку активност, која је заснована на прикупљању, увођењу у регистар, адекватном чувању, стручној обради и повременој презентацији уметничких дела. Као матична институција за ликовне уметнике Пирота Галерија прати њихов рад кроз посебну документацију у виду ауторских досијеа. Формирање Уметничке збирке је један од начина којим се битно афирмише средина постајући, временом, трајна оставштина за будућност.

Данас се сва дела чувају у депоу Галерије „Чедомир Крстић“, који нема адекватне услове за чување и музеолошку обраду али се о њима води комплетна стручна брига и документација. Може се слободно рећи да, по свом обиму, уметничким и историјским вредностима, Фонд Галерије спада у један од вреднијих у региону. За 35 година постојања формиран је импозантан фонд уметничких дела који тренутно броји 187 инвентарних јединица и подељен је на пет збирки: Збирка савременог сликарства, Збирка савремене графике, Збирка ликовних уметника Пирота, Збирка проширених медија и Збирка савремене скулптуре.

ЗБИРКА САВРЕМЕНОГ СЛИКАРСТВА

Збирка је настала као резултат изложбене делатности Галерије, тако што су аутори остављали по једно или више својих дела. У збирци су присутни наши истакнути уметници као протагонисти одређених

.....
²⁵ Лазар Трифуновић: Програм развоја Галерије савремене српске уметности у Нишу, стр. 5

стилских опредељења тако да захваљујући њој можемо пратити део сложених кретања у сликарству јужнословенских простора од 1981. године до данас. Поред уметника из Србије присутни су уметници из бивших Република, а од деведесетих све више и уметници из различитих земаља: Јапан, Кина, Бугарска. . . .

У Збирци савременог сликарства доминирају претежно заговорници фигуративног односно предметног сликарства, док су ређи примери апстрактног и геометријског. Као уметници на које је својим изгледом и атмосфером снажно деловао манастир Поганово и околина Сићева, историја и наслеђе, стара архитектура и пејзажи истичу се Катарина Ђорђевић (*Сићево, уље*), Иван Мицев (*Сићево, уље*), Ђура Павков (*Погановски манастир, уље*), Емилија Рајковић (*Клисура реке Јерме, акварел*), Мирослав Антић (*Пејзаж, уље, 1995*), Емилија Николић (*Стара кућа на југу, гваш*), Драгољуб Станковић Чиви (*Мотив из околине Лесковца, уље*), Момир Армуш (*Предео, акварел*), Здравко Мандић (*На обали, акварел*), Ирена Рот Портној (*Пејзаж, темпера*), Владимир Јанковић (*Рача, уље*). У складу са личношћу и темпераментом уметника који се опредељују за особен доживљај, јединства светлости, природних лепота, традиције, духовности али и тренутка у оквиру пленера, остварени су реални утисци. Идући корак даље ка колористички слободнијем изразу наглашавајући снажан сликарски гест Гига Ђурагић Диле (*Равница Шодрош, уље*), Владета Живковић (*Црвена стена, уље*), Борјана Божиновска (*Долазак, уље*), Олга Ђорђевић (*Ница, уље*), оставили су дела која припадају колористичком експресионизму. Кроз мотиве природе и портрета ови уметници истичу звучност колорита и храпаву, слојевиту фактуру. Крећући се у истом смеру енергичним потезима са снажним емоцијама стварају драматичне композиције, Братислав Башић (*Демони, уље*), Надица Грбић (*Сиво-плава комбинација, уље*), Славица Ердељановић Цурк (*Гнезда, пастел*), Мићо Чедомир Митић (*Лапис лазули у пустињи, уље*), Соња Бриски (*Кула Небојша, пастел на*

папиру), Миомир Цветковић (*Ветрови дрвећа, уље*), Дивна Јеленковић (*Композиција, темпера*), Зоран Костић (*Гаража, акрил на платну*), Златица Милановић Колев (*Брдо, уље*), Душанка Новаковић (*Истинита, комб. техн. Урбано а рурално, комб. техн.*), Сениша Стаменковић (*Бела светлости не остављај ме, уље*), Зоран Рајковић (*Композиција, уље*). Мотиви узети из природе су такође предмет интересовања Владана Ранђеловића (*Зрикавац, уље*), Војислава Радовановића (*Коров, комб. техн.*), Ацо Митровић (*Композиција, уље*), Миладин Стошић (*Предвечерња шетња, уље*), Југослав Оцокољић (*Оживљавање Христа, комб. техн.*), који у духу поетског реализма са елементима фантастике и сна сликају асоцијативне композиције везујући се за природу. У фонду се налазе и дела аутора чија истраживања иду у правцу нове фигурације који метафоричним језиком загонетки откривају властити ироничан однос према савременом друштву: Слободан Маринковић (*Акт у покрету, уље*), Мирјана Петровић (*Камелеони, уље*), Зоран Алексић Коки (*Јуче је пала киша, уље, Лежећи акт, темпера*), Радован Мића Трнавац (*Питагори са љубављу, уље*). Поседујући дозу наративности ови уметници уводе посматрача у нов, загонетан свет са симболичним елементима. За разлику од уметника који нагињу фигурацији Павле Поповић (*Црвени ромб, уље*), Мила Гвардиол (*Vernot, акрил*), Горан Ракић (*Живот је негде другде, акрил*), Милан Парадиновић (*Композиција, акрил на картону*), Матија Рајковић (*Одбачени предмети, уље*), Јадранка Мишић Пејовић (*Заувек ћу остати овде – чекајући, комб. техн.*), Лидија Узелац (*Лавиринт, комб. техн.*), Ји Ћиу Он Сајмон (*Дан и ноћ, акрил на платну*), сведеним, геометријски апстрактним језиком, ови уметници стварају сасвим оригиналане ликовне рукописе који се темеље на специфичном споју науке и уметности. Сасвим по страни од актуелних сликарских праваца је дело, Лазара Вујаклије (*Породица*), инспирисано сценама и орнаментима са средњовековних стећака, као и сликарством експресиониста и симболиста. У надреалистичком духу Мирко Тримчевић (*Песница,*

уље), Станка Тодоровић (*Композиција, уље*), Александар Прибичевић (*Раскршће*, комб. техн), Весна Маринковић Станковић (*Ала је леп овај свет, уље*), Мирјана Стојковић Мит (*Напуклина, уље*), насликали су дела дочаравајући митолошки свет снова и фантазије и чинећи Фонд богатијим и садржајним. Галерија у свом Фонду поседује и неколико цртежа. Као једна од најстаријих ликовних дисциплина цртеж се налази у основи сваког ликовног израза показујући суштину или срж једног уметничког дела. Негују га уметници различитих старосних група, сензибилитета и праваца. Присутан је у уметничком делу као основа, пратећи, доминантан или модификован ликовни елемент, забелешка, кроки или студија. У оквиру збирке налазе се као посебан куриозитет цртеж Павла Васића (*Портрет Светлане*, цртеж графитном оловком), и мапа цртежа-карикатура Ђуре Павкова од 12 портрета: *Аутопортрет, Предраг Пејић, Јовица Илић, Озренка Мајсторовић, Теофан Илић, Симона Стојановић, Немања Ђуковић, Бојана Николић, Милован Даговић...* рађене графитном оловком на папиру вел. 29 x 40 цм. У збирци је само једна композиција урађена техником батика аутора Радојке Самарције (*Тајна вечера, батик*). Радови, Ђо Ин Фан (*Поздрав херојима фашизма*, туш на пиринчаном папиру), Чен Фун И Флора (*Песме из даљине*, туш у боји на пиринчаном папиру), Чен Сој Сан Петар (*Сећања на српску крв и сузу*, туш и боје на папиру), специфични су по оригиналној техници у тушу на пиринчаном папиру и представљају право богатство ликовне збирке.

ЗБИРКА САВРЕМЕНЕ ГРАФИКЕ

У Збирци су заступљене све технике од дрвореза, бакрореза, линореза, литографије, бакрописа, акватинте, сериграфије, фотогравуре, принта до најновијих истраживања у овом медију који пружа много

могућности комбиновања. Графике су углавном поклон Галерији након самосталних изложби аутора: Александар Алексић Соска (*Напуштени кавез*, сериграфија), Трајко Стојановић Косовац (*Свети ратник*, комб. техн. А/О), Миодраг Даја Анђелковић (*Антикваријум*, бакропис), Љубиша Брковић (*Композиција I*, сериграфија), Биљана Вуковић (*Басара*, акватинта), Милош Ђорђевић (*Дисторзија*, кологафија 1/5), Зоран Јанковић (*Ентеријер*, линорез), Вељко Михајловић (*Петрова црква*, графика, комб. техн. АО), Ненад Николић (*Убод Архангела*, бакрорез), Бранко Николов (*Композиција 4*, сериграфија, *Остало*, литографија), Снежана Петровић (*ГМ*, мецотинта, 6/70), Слободан Радојковић (*Пијавица*, бакрорез, 2/15), Франц Цурк (*Документи*, графика ЕА 70), Кацушика Хокусаи (*Бура*, графичка мапа), Звонимир Николић (*Ex libris Alexander N*, сува игла 4/8). Збирци припада и мапа од 47 сериграфија Прволете Крстеве из НР Бугарске и збирка графика кинеских аутора: Чиу Ој Пенг Олга (*Глес на ћилиму 1, 2, 3*, дрвена штампа – рачунарски генерисане), Тсо Чунг Куен (*Утисци Пирот 01, 02, 03*, дигитална штампа)

ЗБИРКА ЛИКОВНИХ УМЕТНИКА ПИРОТА

Формирање Збирке треба везивати за бројне излагачке активности пиротских уметника. Још од оснивања Друштва ликовних уметника и педагога Пирота (1976) и Друштва ликовних уметника аматера (1981), уметници Пирота интензивно раде на афирмацији ликовног живота у граду. Они су, укључујући се у савремене токове југословенске уметности, учествовали на републичким, савезним и иностраним изложбама, добијали значајне награде. Локална средина је ценила допринос уметника и током година откупљивала њихове радове за оплемењивање производних, радних и животних средина у граду. На годишњим изложбама додељиване су откупне награде што је био још један подстицај овако организованом

раду. Иницијативом Галерије „Чедомир Крстић“ формирана су и три легата пиротских аутора а већина је поклон Галерији након самосталних изложби: Радомир Антић (слике из легата), Зоран Алексић Коки (*Јуче је пала киша, уље*), Момчило Гогич (*Јутро на реци, уље*), Петар Ђорђевић (*Јутро на пијаци, уље*), Драгослав Ђорђевић (*Ваза са цвећем, уље*), Вукашин Ђорђевић (*Кантар, уље*), Мирослав Живковић (*Демагози, Визитарке, уље*), Ђорђе М. Златковић (*Бела Мачка, уље, Големи мост, уље*), Љубодраг Јанковић Јале (*Сусрет, уље*), Душица Јонић Дуња Чинче (*Ћилимарке, уље, Свети Сава, уље*), Чедомир Крстић (слике из легата), Милена Мијалковић Николић (акварели из легата), Драган Манчић (*Бела мачка, уље, Носталгија, уље*), Ђорђе Маринковић (*Св. Ђорђе, комб. техн. Свети Сава, комб. техн*), Недељко Минчић (*Вурњиште, уље*), Марјан Најдановић (*Велики акт, комб. техн*), Бојана Николић (*Наранце, уље*), Никола Николић (*Пиротска грнчарија, цртеж*), Владимир Спасић (*Бела Мачка у улици Браће Даскаловића, уље*), Бобан Тошић (*Композиција, колаж*), Часлав Цолић (*Бели Анђео, копија фреске*).

Осим бројности аутора различитих генерација, као посебна вредност Збирке истиче се разноврсност ликовних техника (уље, темпера, акварел, цртеж, колаж, графика, комбиноване технике) и богатство стилова: реализам, симболизам, надреализам, РС-арт, експресионизам, наивно сликарство, спој надреалног и апстрактног, гестуалног, поетски реализам и интимизам. . . По темама и обради издвајају се три групе уметника: они који негују фигуративно сликарство и чија се уметност ослања на традицију, православље и класичне узоре, они који експресивно, путем боје и материје, изражавају своја осећања стварајући апстрактне композиције, они на граници фигурације и апстракције, и они који припадају геометризму, асоцијативном сликарству и новом експресионизму. Уметници који својим делом реагују на целокупан друштвени живот, па њихов рад припада ангажованој уметности, најчешће комбиновањем

техника и нових материјала стварају мултимедијалне композиције.

ЗБИРКА ПРОШИРЕНИХ МЕДИЈА

Збирка је скромна по обиму. Садржи углавном класичне црно-беле и колор фотографије неколико аутора. Оне поседују динамичну игру светла и сенке као што је то случај код фотографије (*Поплава у Пироту*) преко оних са мотивима из свакодневног живота, мотива из Пирота и околине, мотива са Старе планине, колажираних целина које су укомпоноване у једну занимљиву целину: Божидар Витас (2 фотографије), Божидарка Манчић (4 фотографије), Радојица Раша Милојевић (13 фотографија), Игор Ђорђевић (4 фотографије) и Међународна изложба фотографија са мапом од 64 фотографије.

ЗБИРКА САВРЕМЕНЕ СКУЛПТУРЕ

Збирка скулптура заузима посебно место са делима која прате актуелне ликовне токове крећући се у оквирима класичних анатомских форми или архетипских форми, сведених асоцијативних облика, до оних која сугестивним облицима разбијају класично виђење скулптуре: Драгољуб Стојановић (*Васкрсење Србије, дрво*), Славољуб Вава Станковић (*Глава жене, месинг*), Драгиша Обрадовић (*Лице, дрво*), Милун Митровић (*Милан Бесарабић, Портрет Чедомира Крстића, патинирани гипс*). Дела у области уникатне керамике раде: Топлица Игњатовић (*Облик I, Облик II, керамика*), Ирена Рот Портној (*Капија, керамика*), Никола Петронијевић (*Пејзаж из Поганова, керамика*) и Димитар Илијев (*Монахиња, теракота*), док се издваја Велимир Ђорђевић негујећи на традиционалном грнчарском занату, уникатну керамику израдом кондира, шепендера и других употребних предмета. У оквиру збирке је заступљена и техника мозаика: Оливера Гаврић Павић (*Принцеза,*

камен), Борислав Њежић (*Птица*, камен), Светозар Петровић (*Милочер*, камен), рађена класичном методом и реалистичким поступком. Свако од аутора има јединствен стил, мотиве и технику рада.

ГАЛЕРИЈА ЗА БУДУЋНОСТ

На почетку XXI века у земљи врло ниског стандарда и значајно смањеног броја становника Галерија „Чедомир Крстић“ упркос бројним потешкоћама успева да одржи реноме стечен пре свега професионалним радом и неуморним ентузијазмом људи који су учествовали у њеној организацији током свих ових година.

У тренутку када Галерија навршава 35 година интензивног рада и постојања можемо закључити да је као институција активно рефлектовала све значајније тенденције најпре српске а онда и шире уметности друге половине двадесетог и почетка двадесет првог века. О томе сведочи једна изузетно богата збирка уметничких дела, вредна културно-уметничка баштина, која ће остати у наслеђе будућим поколењима, као доказ о значају ликовне културе и образовања.

Како наше време карактерише постојање бројних паралелно егзистирајућих уметничких праваца и стилова то и Уметничка збирка Галерије подразумева скуп уметника међусобно прилично удаљених по мисаоном коду, негованом стилу и изражајним средствима: од сликара који у пејзажима, секвенцама из природе и мртвим природама налазе своје мотиве, преко уметника који људску фигуру третирају на различите начине и у различитим контекстима до уметника чији опуси припадају неоконцептуалној пракси или проширеним медијима.

Можемо слободно рећи да је последњих година учињен значајан корак на промоцији рада Галерије и промоцији Фонда уметничких дела, организовањем изложби и објављивањем у медијима. Уметничка збирка је обogaћена радовима уметника који стварају на овим просторима али и делима из других земаља. Тако је добијала на квалитету и разноврсности уметника и дела, а Галерија из године у годину стиче све више пријатеља и поштовалаца.

У годинама које предстоје остаје обавеза одржавања високог професионалног и квалитетног нивоа рада Галерије као и наставак напора да се обезбеде услови за проширење галеријског простора, израду новог депоа за смештај Уметничког фонда по свим музеолошким критеријумима, као и услови за обезбеђење сталне поставке која би обухватила најзначајнија дела из Фонда. Оно што представља реалност и будућност савремене галерије је и рад на стварању дигиталних архива које могу унети неке промене у доживљавању галерије, са проширивањем деловања софистициране технологије. Галерија „Чедомир Крстић“ данас је пре свега простор посвећен публици и нуди задовољење многобројних ликовних интересовања.

Независно од једносмерних покушаја који се прихватају као производ напретка наше цивилизације, савремена уметност са својим галеријским просторима мора бити уклопљена у друштвени живот и са тим карактеристикама да постоји задуго у садашњости. А кроз рад, Галерија „Чедомир Крстић“ мора да ствара свој став према историји.

Л Е Г А Т И

ЛЕГАТ ЧЕДОМИРА КРСТИЋА

У сталној поставци Галерије „Чедомир Крстић, “²⁶ данас се чува збирка од десет слика у техници уља: *Жене*, уље на платну, 95 x 130 цм, 1970, *Из атељеа*, уље на платну, 120 x 122 цм, 1987, *Варијације у плавом*, уље на платну, 88 x 115 цм, 1987, *Крај прозора*, уље на платну, 120 x 130 цм, 1986, *У контра журу*, уље на платну, 54 x 60 цм, 1986, *Предео са Старог сајмишта*, уље на лесониту, 49 x 69 цм, 1975, *Мори Кристи*, уље на платну, 50 x 40 цм, 1987, *Ентеријер са белим бокалом*, уље на платну, 90 x 100 цм, *У предвечерје*, уље на платну, 115 x 138 цм, 1980, *Јесењи плодови*, уље на платну, 54 x 64 цм, 1979.

Чедомир Крстић је рођен у Пироту 1923. године. Академију ликовних уметности завршио је у Београду 1952. године у класи професора Недељка Гвозденовића. Годину дана је радио у атељеу Ђорђа Андрејевића Куна. Био је професор Уметничке школе у Нишу а до смрти је радио као професор Факултета ликовних уметности у Београду. Самостално је излагао од 1953. године у Нишу, Пироту, Београду, Новом Саду, Лесковцу а колективно на Октобарским салонима, УЛУС-овим изложбама, у оквиру сликарских колонија. Добитник је више награда и признања. Умро је у Београду 1988. године. Постхумно, Галерија РТС-а организовала је његову ретроспективну изложбу 2009. године. Скупштинском одлуком од фебруара 1999. године, Галерија у Пироту добила је име по сликару Чедомиру Крстићу.

Када се човек нађе међу сликама Чедомира Крстића мора да се запита зашто у фигуративном сликарству проглашавамо актуелним, чак визионарима само оне апокалиптичне сликаре који нам прете страшним крајем (Гоја, Шонгауер или Бош), а не настављаче европске лирике (Шарден, Вијар, Матис, Челебоновић). Чедомир Крстић је тај који је имао храбрости да не одбаци предмет и фигуру, а темама и мотивима да скоро класичну важност и тако успостави неку врсту континуитета са традицијом не губећи

.....
²⁶ Уговор о поклону сачињеном 29. 09. 1999. године, дел бр: 02-28/1999. између Аните Крстић, ћерке покојног сликара, и Галерије, коју је у тренутку закључења Уговора заступао академски сликар мр Петар Ђорђевић. Овим уговором Галерија се обавезује да слике Чедомира Крстића буду стално изложене у простору Галерије.

корак савремености. За њега је живот био један интиман свет сопствених трагања и откривања тајни боја, светлости и композиционих односа. Оно пак, што је уистину остало иза школовања код Гвозденовића, то је тема „ентеријера“, у чији ће се ограђени простор страсно загњурити, и само ретко, ретко отворити прозор да погледа најближи околни пејзаж.

Чедомир Крстић се определио за интимизам, односно поетски реализам, мимо шема Париске школе, и таквом опредељењу остао доследан до краја. Овај склад боја и мотива део је једног специфичног мира и спокојства које нам сликар доноси. Нема овде драматичних узлета и нападних градација. Крстић се определио за мирну атмосферу свог света. Она струји кроз сваку слику, кроз целу структуру, може се рећи кроз Крстићево сликарство. Тим својим хтењем он се издигао као мајстор Београдске школе и по техници и по схватању. Нашавши свој језик за штимунг који не застарева, који не може бити превазиђен јер је људски, тесно повезан са човеком и његовом судбином, он је нашао себе.

Већина досадашњих тумачења Крстићевог сликарства, истицала су ту мирну контемплацију поимања уметности, јер Крстић не држи до прогреса у уметности, већ се бори са личној егзистенцијом и настоји да је уведе у мирне токове. Он није био сликар спокоја, већ тежње ка смиреној мудрости. На попришту слике одвија се грчевита борба за коначну успоставу реда, мира, хармоније, за присан додир човека са светом. У насликаном се слуги уметникова вера у превласт снага разума над силама разарања и деконструкције.

Схвативши још на самим почецима да је уметност једна у свом бићу, одредивши се, у ствари, за традиционални концепт сликарства, Крстић је сву своју енергију и знање усмерио у правцу развијања садржаја сликане површине како би преко ње открио сложено богатство света и суштине уметности.

Његов идеал су природност и једноставност.

Неизбрисив траг на стваралаштво Чедомира Крстића оставило је детињство у пиротској грађанској породици као и шаре на пиротском ћилиму (сликарева мајка бавила се израдом пиротског ћилима). Говорио је да је Пирот био провинцијски град са много недостатака али је, како каже, имао све што му је требало: Гимназију, Учитељску школу, биоскоп и Кеј поред Нишаве са дрворедима липа. Они који су га познавали кажу да је личност професора Крстића била у складу са стваралаштвом, тиха, лепа и деликатна. Ликовни критичар Зоран Маркуш каже да Крстић никога није копирао.²⁷

ЛЕГАТ РАДОМИРА АНТИЋА

Слике, таписерије и један мозаик Легенда, Радомира Антића налазе се у Индустији одеће „Први мај“.²⁸ Уговором о поклону²⁹ аутор је поклонио Галерији „Чедомир Крстић“ четири слике: *Судари супротности*, уље на платну, 1988, 100 x 110 цм; *Симболи синтезе*, уље на платну, 1988, 100 x 109 цм; *Где ја стадох ти продужи*, уље на платну, 1995, 60 x 80 цм. и *Поглед ка светлости*, уље на платну, 1995, 60 x 80 цм. Другим Уговором о поклону,³⁰ аутор је поклонио још шест слика: *Веровање*, уље на платну, 1994, 70 x 80 цм, *Догађај пред Момчиловим градом*, уље на платну, 1979, 92 x 73 цм; *Родоначелници*, уље на платну, 1994, 70 x 80 цм, *Дарови и вера предака ми*, уље на платну, 1991, 150 x 90 цм; 1989, 99, 5 x 109 цм, *И они*

27 Текст о Чедомиру Крстићу је ауторски објављен у Пиротским новинама у оквиру фељтона о пиротским сликарима, Пиротске новине, бр. 153, 8. јун 2012, стр. 19.

28 Радмила Влатковић, Уметничка збирка Првог маја, Пирот, 2013, стр. 38.

29 Уговор Галерије, коју је заступао мр Петар Ђорђевић, са Радомиром Антићем сачињен је 14. 12. 1999. године а заведен: дел бр. 05-27/99 од 25. 12. 1999. год.

30 Други Уговор о поклону са Радомиром Антићем потписан је 15. 03. 2000. године и заведен: дел. бр. 05-10/2000 од 31. 03. 2000. год.

тамо, уље на платну, 1983, 100 x 81 цм; *Симболи корена духовности*, уље на платну, 90 x 135 цм. Данас се у депоу Галерије чува збирка од десет његових слика.

Академски сликар Радомир Антић Цврти, рођен је у Пироту 22. маја 1929. а умро у Нишу 2002. године. Завршио је Академију за ликовне уметности у Београду 1952. године у класи професора Љубице Сокић а постдипломске студије у класи професора Недељка Гвозденовића. Поред сликарства бавио се таписеријом, мозаиком и унутрашњом архитектуром. Извео је велики број таписерија и керамичких паноа. Био је члан УЛУС-а од 1953. године. Самостално је излагао од 1952. године у градовима: Пирот, Ниш, Београд, Скопље, Крушевац, Косовска Митровица, Берлин. . . а колективно на изложбама УЛУС-а, Друштва ликовних уметника Ниша, Октобарским салонима, са групом сликара у Бремену и Хамбургу, Луцерну, Базелу, Рајнаху, Паризу, Њукаслу. . . Драгоцено је и вредно било присуство Радомира Антића и његово ангажовање у ИО „Први мај“ у Пироту приликом оплемењивања ентеријера и екстеријера Фабрике. Његовим посредовањем у склапању уговора са светски признатим ауторима, „Први мај, “ али и град у целини, добили су значајну збирку уметничких дела.

Рођен у специфичном крају, колевци ћилимарства, где је осећај за боју не само естетски чин, већ и услов егзистенцијалног опстанка, и где је мекана и лирична сензибилност родила потребу за филигранском шаром и украшавањем, Антић је фолклорне, композиционе и колористичке елементе усвајао спонтано и поступно до једног сопственог креативног стила. Он није полазио од онога што би се могло назвати духом националне фолклорне уметности, већ од њеног елементарног пластичног симбола – народне шаре. Ту арабеску, слободно стилизовану, користио је као елемент композиције у којој је преобразена фолклорна шара израстала у монументални пластични симбол. Мотиви спољњег света, типови људи, ношње, богатство

амбијента, све то је представљало неисцрпно врело његових инспирација.

Антић је био сасвим укоренењен у стварности. Прошлост је за њега била преломљена у савремено значење. Било је то разрешење традиционалног, националног кроз тоталитет савремене стварности. На сукобу прошлог у ликовном и иконографском смислу градио је слику савремених супротности. То је нови романтични однос ка нашој прошлости, митологији, фолклору, фрескама, уз максимално коришћење симбола, историјских предања, народних изрека и шара. Све то уз доста наратије и инвентивности чинило је ликовно опредељење уметника.

У свим развојним епохама Радомира Антића готово да нема праве завршнице. Оне прожимају једна другу и чине основу последњег периода. Евидентна је фаза након студентских дана када уметник слика пејзаже и мртве природе прелазећи из кубистичке и фазе енформела у карактеристичну фазу тотема која је трајала од 1964. до 1978. године. Од 1978. опредељује се за снажан колорит и историјска значења. У таквом једном маниру радио је до краја. На облицима урађених мртвих природа и екстеријера из ранијих епоха, изградио је слике експресивног набоја са оријенталним и помало византијским колоритом. Тако су настали елементи једног надреалног односа композиције са историјским значењем што је резултирало познатим циклусом слика „*Вукова азбука*“.

Антић се у српском сликарству налази у кругу сликара који су инспирисани древном српском и словенском митологијом, националним садржајима и традицијом.³¹

ЛЕГАТ МИЛЕНЕ МИЈАЛКОВИЋ НИКОЛИЋ

.....
31 Текст о Радомиру Антићу је ауторски објављен у Пиротским новинама у оквиру фељтона о пиротским сликарима, Пиротске новине, број 146, 20. април 2012, стр. 15.

Збирка од 10 акварела и једне слике у техници уља Милене Мијалковић Николић, данас се налази и чува у депоу Галерије: *Наполеонов мост и Нотр Дам у Паризу (Notre dame)*, уље на платну, 60 x 100 цм, 1958, *Пред кишу*, акварел, 45 x 34 цм, 2001, *Пејзаж са Старе планине–јесен*, акварел, 32 x 46 цм, 2002, *Денчина воденица II*, акварел, 35 x 50 цм, 2004, *Сами међу ливадама*, акварел, 35 x 40 цм, 2001, *Пред кишу*, акварел, 34 x 24 цм, 1995, *Дрвеће*, акварел, 35 x 27 цм, 1992, *Мртва природа*, акварел, 1965, 24 x 34 цм; *Јесења идила*, акварел, 2004, 35 x 50, *Стеновита обала*, акварел, 27 x 37 цм, 1983, *Цвеће –Божури*, акварел, 36 x 48 цм, 1989.³²

Милена Мијалковић Николић је рођена у Пироту 1923. године. Дипломирала је на Групи за сликарство на Вишој педагошкој школи у класи професора Анте Абрамовића и на историји уметности на Филозофском факултету у Београду.

Радила је као ликовни педагог у Учитељској школи и Гимназији у Пироту. Са успехом је руководила ликовном, драмском и рецитаторском секцијом. Петнаест година радила у Народном позоришту у Пироту као редитељ, глумица, сценограф и костимограф. Завршила редитељски курс у класи др Хуга Клајна.

Отворила је велики број изложби познатих сликара, вајара и уметника примењене уметности. Написала је велики број ликовних критика и осврта објављених у пиротском недељном листу Слобода, затим у часопису *Ликовни живот*, *Пиротском зборнику* и монографијама појединих уметника.

За рад у области културно-уметничког рада добила је Орден рада са сребрним венцем 1975. године. Добитник је Признања на Међународној изложби минијатура у Торонту 1987. године, Годишње награде

.....
³² Уговор о поклону сачињен 27. 06. 2007. год, дел. бр. 05-35/07 од 27. 06. 2007.

Друштва ликовних уметника и педагога Пирота 1989. године, Признања Народног позоришта у Пироту за допринос развоју позоришне уметности, Признања са медаљом поводом 28. децембра за област културе 2005. године.

Студијска путовања и конгреси дечијег стваралаштва младих целог света: Париз, Беч, Праг, Атина и Опатија. Упознала галерије и музеје у метрополама Италије, Грчке, Мађарске, Румуније, Бугарске, Пољске, СССР-а, Шпаније, Португалије, Холандије, Белгије, Немачке, Турске, Египта, Канаде, САД-а. . .

Самостално је излагала у Пироту 1955, 1977, 1986, 1993, 2002, 2005, 2014; Прокупљу 1987, Горажду 1987, Пријепољу 1987, Мојковцу 1987, Колашину 1987, Калиновику 1987, Прибоју 1987, Пљевљима 1987, Београду 1994, Димитровграду 1996, Мајданпеку 1997, Књажевцу 1997, Бору 1997.

Колективно је излагала на Годишњим изложбама ДЛУП Пирота од 1977. до 2012; Децембарским сусретима, Мајским изложбама уметника Пироћанаца, Торонту, Пиротској палети у оквиру ЛЕМЕК-а. . .

Ако је слика естетички забележен тренутак стварности, тачније, наш утисак о предмету реалног света ликовно преточен у уметнички доживљај, онда нема погодније сликарске технике од акварела. Стварност поред трајних предмета значи и променљиву атмосферу. Свака ствар живи свој живот у времену и сачувати је значи, забележити детаљ стварности у датом тренутку. Бавити се акварелом је изазов, представља храброст и велико стрпљење, јер ова сликарска техника не трпи погрешке а ни исправке. Сликати природу је такође изазов а инспирација долази од већ виђене лепоте коју само, природа може да подари. За то је потребно много, као рецимо, савршена техника, темперамент, осећање за брзи преображај стварности у уметност. Милена Мијалковић Николић је управо рођени акварелиста. Њени акварели одишу мајсторством ликовне вештине и темпераментном снагом чистог ликовног доживљаја. Сваки овај акварел

зрачи не само атмосфером тренутка у трајању насликаног предела, већ и изразитом снагом ликовног индивидуализма.

Милена воли природу, доживљај родног Пирота и немирне планинске пејзаже Старе планине, усковитлане речице, мостиће, ливаде, старе напуштене куће. Она је пејзажиста, за коју је природа само шарена, чаробна башта, баш као створена да у њој и њојме подстакнута распламса унутрашњу ватру своје радости. Иако је савршено суптилни акварелски зналац, Милена је лирски сневач. Сликара је неба и земље, воде и магле, и оно што видимо опија душу и чини да те слике имају моћ у коју она неизмерно верује. Мотиви су дати у свега неколико потеза кичицом, сведени на битно: *Врбе поред Височице, Напуштена поточара, Врбе у пролеће, Зелени извор, Пролеће на Врелу...* раскошни колорит, плавих, зелених, окер, црвених, жутих и сивих тонова зрачи топлином, хармонијом и префињеношћу. У чипкастим и руменим бокорима жбунова на промрзлих гранама бреза, на огуљеним зидовима бојадисаних сеоских кућа, на зеленкастој једва замрешканој површини Височице, у оном бешумном лелујању врба начичканих гнездима врана, или при светлуцању јутра над обалама реке, насликаним лаким, испрекиданим потезима, помоћу зашиљене акварелске четкице, има нечег од сна и дискретне поезије, има нечег неопипљивог и вечног.

Миленина боја задржала је само овлашно сећање на локални тон: своју деликатну хармонизацију налази у неисцрпним нијансама комплементарних боја сунчевог спектра. Нанета широким потезима који понекад прате форму, чешће разливена на мирну површину воде или неба, она убедљиво организује ритмове, затварајући их у јединствену композиционо оправдану целину. С друге стране, било да су у питању осунчана места или делови у сенци, хармонијски склоп сугерише одређену атмосферу тог неизвесног тумача поетичне природе саме сликарке.

Саставни део колорита је светлост, која се креће, улази у слику и заузима значајно место. Уз помоћ светлости сликарка „хвата“ један тренутак у току дана, материјализује објекте и истиче битно у реалистичком представљању пејзажа. Природа је део ње саме, а љубав према животу и оптимизам, преноси преко својих радова. Ретко ћемо наћи у нашој уметности ствараоца код кога је надахнуће трајало тако дуго и у толикој мери.

То је Миленина лепота пред којом застаје дах.³³

КАТАЛОГ ФОНДА ГАЛЕРИЈЕ

.....
33 Радмила Влатковић, Извод из каталога последње самосталне изложбе у Галерији „Чедомир Крстић“ 2014. године

Зоран Алексић Коки, сликар (Пирот, 1966–). Средњу уметничку школу завршио је у Нишу 1985. године а Факултет ликовне уметности у Београду, сликарски одсек 1992. године. Био је у класи професора Анђелке Бојовић, Бранка Протића и последње две године код Чедомира Васића. Магистарске студије завршио је 1995. године код професора Чедомира Васића. Члан је УЛУС-а од 1993. Имао је велики број колективних изложби у Београду, Пироту, Великој Плани, Нишу а самостално је излагао у Пироту, Обреновцу, Београду, Пријепољу, Руми, Нишу.

1. Јуче је пала киша, уље на платну, 1994, 95 x 75 цм, сигн. д. дес. „Koki“
2. Портрет, цртеж у тушу, 1987, 27 x 18, 5 цм, сигн. дес. сред. „Madona a caffe a Piro 4. 1. 1987. amie „Koki“
3. Лежећи акт, суви пастел, 1987, 17 x 23, 5 цм

Лит: Зоран Алексић Коки, каталог, Пирот, 2012.

Уговор о поклону: 02-16/2008; 28. 03. 2008.

Александар Алексић Соска, сликар (Гњилан код Пирота–Београд 2009). Завршио је Школу за примењену уметност у Нишу а Академију примењених уметности у Београду 1960. године. Специјализацију сликарства завршио је у Паризу на Академији Andre Lota 1964. године. Био је члан УЛУПУДС-а, Удружења књижевника Србије, Удружења публициста Србије, Савеза новинара. Живео је и радио у Београду као сликар, књижевник, публициста и новинар. Колективно је излагао на Мајским изложбама Пироћанаца у Пироту, затим у Карловцу, Загребу, Београду а самостално у Риму, Бечу, Сао Паолу, Паризу, Торонту, Токију, Тераму.

4. Напуштени кавез, сериграфија А +А/1, 1979, 34 x 45 цм

Лит: Огњен Лакичевић, Радмила Влатковић, Александар Алексић, Ретроспективна изложба слика 1963–1993, Београд 1993. год.

Миодраг Даја Анђелковић, сликар, графичар (Јелашница код Ниша, 1945–). Завршио Академију ликовних уметности и постдипломске студије 1972. године у Београду. Члан УЛУС-а, Ладе и Групе А. Добитник златне значке КПЗ Србије. У продукцији РТС-а, снимиио филм *Духовни свет браће Анђелковић* 1986. године. Увршћен у Међународни библиографски центар у Кембриџу, Енглеска, 1999. године.

5. Антикваријум, бакропис, акватинта А0, 2006, 42 x 32 цм, сигн. д. дес. „Анђелковић Миодраг“

Лит: др Павле Васић, А. Тишма, Мома Димић, Миодраг Анђелковић, Павиљон у Тврђави Ниш, Галерија „Чедомир Крстић Пирот, каталог, 2006.

Уговор о поклону: 02-50/2005; 15. 12. 2006.

Радомир Антић Ц’вти, сликар (Пирот, 22. мај 1929–Ниш, 2002). Завршио је Академију за ликовне уметности

у Београду 1952. године у класи професора Љубице Сокић а постдипломске студије у класи професора Недељка Гвозденовића. Поред сликарства бавио се таписеријом, мозаиком и унутрашњом архитектуром. Извео је велики број таписерија и керамичких паноа. Био је члан УЛУС-а од 1953. године. Самостално је излагао од 1952. године у градовима: Пирот, Ниш, Београд, Скопље, Крушевац, Косовска Митровица, Берлин... а колективно на изложбама УЛУС-а, Друштва ликовних уметника Ниша, Октобарским салонима, са групом сликара у Бремену и Хамбургу, Луцерну, Базелу, Рајнаху, Паризу, Њукаслу. . . Драгоцено је и вредно било присуство Радомира Антића и његово ангажовање у ИО „Први мај“ у Пироту приликом оплемењивања ентеријера и екстеријера Фабрике. Његовим посредовањем у склапању уговора са светски признатим ауторима, „Први мај“ али и град у целини, добили су значајну збирку уметничких дела).

6. Веровање, уље на платну, 1994, 69 x 80 цм, сигн. д. дес. “Рад. Антић 94”.
7. Догађај пред Момчиловим градом, уље на платну, 1979,
8. Родоначелници, уље на платну, 1994, 69, 5 x 79, 5 цм 92 x 72 цм, сигн. д. дес. “Рад. Антић”
9. Дарови и вера предака ми, уље на платну, 1991, 149 x 80 цм, сигн. д. дес. „Рад. Антић 91”
10. Поглед ка светлости, уље на платну, 1995, 60 x 80 цм, сигн. д. дес. „Рад. Антић 95”
11. Символи синтезе, уље на платну, 1989, 99, 5 x 109 цм
12. Судари супротности, уље на платну, 1989, 99, 5 x 109, 5 цм
13. Где ја стадох ти продужи, уље на платну, 1995, 60 x 80 цм, сигн. д. дес. „Рад. Антић 95”
14. И они тамо, уље на платну, 1983, 99, 5 x 81 цм, сигн. д. дес. „Рад. Антић 83”
15. Символи корена духовности, уље на платну, 90 x 134, 5 цм сигн. д. дес. „Рад. Антић 87”

Лит: др Сретен Петровић, Сликар митске прошлости, Ниш 1985, Радмила Влатковић, Плурализам ликовних израза Радомира Антића, Ниш 1987, Наташа Дрча, Ликовни уметници Ниша 1945–1970, каталог збирке, Ниш 2000, Радомир Антић, каталог, Пирот 2003. Уговор о поклону: 05-27/1999; 25. 12. 1999. и 05-10/2000; 31. 03. 2000.

Мирослав Антић, сликар (Ниш, 1955–). Дипломирао на Грађевинском факултету у Нишу. Сликаство учио код оца Радомира Антића у чијем атељеу-легату и данас ради.

16. Пејзаж, уље на платну, 1995, 70 x 90 цм, сигн. д. дес. „М. Антић 95”

Уговор о поклону: 05-11/2000; 31. 03. 2000.

Момир Армуш, сликар (Накл, Општина Пећ, Косово и Метохија, 1951 -). Средњу уметничку школу завршио у Пећи а Факултет примењених уметности у Београду у класи професора Градимира Петровића и Рајка Николића 1976. године. Радио у Србобрану и Врбасу а од 1979. године живи у Соко Бањи. Члан је УЛУПУДС-а. Излагао на преко 80 колективних и самосталних изложби и учествовао у раду 52 ликовне колоније.

17. Предео, акварел, 2011, 50 x 34 cm, сигн. д. дес. „Миомир Армуш 2011“

Лит: др Станислав Сташа Живковић, др Каменко М. Марковић, др Даница Радуновић Столић, Момир Армуш, слике, каталог, Пирот, 2011.

Борђе Арнаут, вајар (Београд, 1960–). Дипломирао 1991. године на Факултету примењених уметности и дизајна у Београду, на Катедри вајарства, Одсек скулптура у простору и архитектури. Члан је УЛУС-а и УЛУПУДС-а. Живи и ради у Београду.

18. Џамија, теракота, 28 cm

Лит: Борђе Арнаут – скулптуре, каталог, Пирот, 2007.
Уговор о поклону: 02-77/2007; 26. 12. 2007.

Братислав Башић, сликар (Ниш, 1962–). Факултет ликовних уметности завршио у Београду 1987. године где је и магистрирао 1990. у класи професора Војислава Тодоровића. Члан је УЛУС-а од 1987. год. Живи и ради у Нишу као ванредни професор на предмету Сликање на Факултету уметности.

19. Демони, уље на платну, 1996, 120 x 120 cm, сигн. д. дес. „Ваџџ“

Лит: Срђан Марковић, Братислав Башић – слике, каталог, Пирот, 2010.

Борјана Божиновска, сликар (Скопље, 1978–). Школу за примењене уметности, вајарски одсек, завршила у Скопљу 1997. године. Дипломирала је вајарство са сценографијом на Факултету ликовних уметности у Скопљу 2001. На Филозофском факултету у Скопљу дипломирала је на одсеку за професорске предмете а постдипломске студије, вајарски одсек, на Факултету ликовних уметности у Скопљу.

20. Долазак, уље на платну, 2004, 55 x 55 cm, сигн. д. дес. „Борјана 04“

Лит: Миодраг Мишко Петровић, Борјана Божиновска – слике, каталог, Пирот, 2006.

Соња Бриски Узелац, сликар (Београд, 1946–). Дипломирала на Филозофском факултету социологију 1970, а 1976. дипломирала сликарство на Факултету ликовних уметности. Магистрирала историју уметности 1978, а 1984. докторирала теорију уметности на ФЛУ. Предавач је на на Академији лепих уметности и живи на релацији Загреб - Београд.

21. Кула Небојша, угљен и пастел на папиру, 1990, 62 x 47 cm, сигн. д. дес. „SBU, 90“

Лит: *wikipedia.org*

Љубиша Брковић, сликар, графичар (Ниш, 25. 02. 1943 -). Дипломирао на Академији примењених уметности у Београду 1971. Радио као дизајнер у Фабрици алуминијумских конструкција „Буро Салај“ у Нишу. Од 1986–1992, радио као галерист и власник галерије „Арс“ у Нишу. Члан УЛУПУДС-а и Нишког графичког круга.

22. Композиција I, сериграфија A/O, 1998, 65 x 45 цм, сигн. д. сред. „Брковић 1998“

Лит: *Ликовна колонија Сићево, каталог, Ниш, 2007; Миодраг Анђелковић, Љубиша Брковић, каталог галерије Арт 55, 2013; Радмила Костић, Љубиша Брковић, каталог, Салон 77, Ниш, 2011; Уговор о поклону: 02-13/2003; 10. 03. 2003.*

Павле Васић, сликар, историчар уметности, ликовни критичар, педагог (Ниш, 30. август 1907–Београд, 12. март 1993). Сликаство учио у атељеу Јована Бјелића. Паралелно давао испите на Правном и Филозофском факултету. Звање доктора наука из области историје и теорије уметности одбранио 1956. на Универзитету у Љубљани. Радио у позоришту као костимограф, предавао на Академији примењених уметности, костимографију на Позоришној и Музичкој академији и Академији ликовних уметности а на Филозофском факултету на Групи за историју уметности предмет „Историја европске уметности од 16. века до најновијег доба“. Објављивао је ликовне критике и друге текстове у бројним часописима а сам је покретач „Уметничког прегледа“.

23. Портрет Светлане, цртеж црвеном оловком, 1986, 50 x 73, сигн. д. дес. „10. V 1986. П. В. “

Лит: *Милош Јефтић, Сведок и учесник, Београдска књига, Београд, 2007.*

Божидар Витас, фотограф (Београд, 26. 11. 1939–). Уметничким радом се бави од 1957. године. Самостално излагао 117 пута (75 изложби светлописа, 15 пројекција дијапозитива у боји и 27 пројекција светлописа). Учествовао на 254 колективне изложбе и 56 колонија. У фотосавезу Србије носилац је уметничког звања Кандидат мајстор фотографије од 2005. године и АФИАП-а на светској фотографској уметничкој сцени.

24. На појилу, фотографија, 24 x 36, 5 цм

25. Вечна кућа, фотографија, 24 x 36, 5 цм

Лит: *Димитрије Калезић, Божидар Витас, каталог, Пирот 2007; Духовни хоризонти, фотографије, каталог, Франкфурт на Мајни 2009; Да се не заборави, каталог, Београд 2009.*

Уговор о поклону: 02-74/2007; 22. 11. 2007.

Лазар Вујаклија, сликар (Беч, 1914–Београд, 1995). Завршио графичку индустријску школу у Београду 1929. год. Од 1936. до 1938. похађа курс фигуралног сликарства који је водио Петар Добровић. Године 1953. постаје члан УЛУС-а, а од 1955. до 1960. члан је Децембарске групе. Све до 1972. сарађује са Атељеом б1, где су му изведене многобројне таписерије. Био је експресиониста и симболиста инспирисан орнаментима и стећцима. Упамћен као пионир ултра-модерне. Инспирисан је народном, религиозном уметношћу а бавио се и сликањем мурала.

26. Породица, графика, сериграфија, 1969, 60 x 42 цм

27. За слободу, графика, сериграфија А0, 1969, 53 x 42 цм

Лит: Лазар Трифуновић, Лазар Вујаклија (каталог), Београд 1966, Лазар Вујаклија (каталог), Београд 1978, Први тријенале таписерије у Новом Саду (каталог), Нови Сад, 2001, Таписерије, Нови Сад: Атеље б1, Нови Сад.

Биљана Вуковић, графичар (Београд, 1949–). Факултет ликовних уметности, графички одсек завршила 1973, а постдипломске студије графике 1975. у класи професора Миодрага Рогоића. Редовни је професор на Графичком одсеку ФЛУ у Београду за предмете Графика и Цртање од 1984. године. Излаже од 1974. Добитник награде Велики печат Графичког колектива 1999. Учествовала у раду више ликовних колонија а излагала у земљи и иностранству (Шведска, Финска, Мађарска, Норвешка, Кореја, Румунија, Бугарска).

28. Басара, акватинта-бакропис у боји, 65 x 50 цм, сигн: д. дес „Биљана“

*Лит: Весна Тодоровић, Биљана Вуковић – графике, каталог, Пирот, 2012. www.biljanavukovic.com
Уговор о поклону: 02-40/2012; 06. 10. 2012.*

Оливера Гаврић Павић, сликар (Београд, 1964–). Дипломирала на Факултету ликовних уметности у Београду на Одсеку сликарства 1990. Год, магистарске студије сликарства завршила на истом факултету 1992. Члан је УЛУС-а и УЛУПУДС-а. Дипломирала и на Факултету политичких наука, Одсек новинарства 1988. године. Члан је Међународног удружења ликовних критичара од 1999. год. и Међународног удружења савремених мозаичара од 2008. године.

29. Принцеза, мозаик, 1995, 37 x 50 цм

*Лит: Уметничка група Аматист-апстрактно-конкретно, каталог Пирот–Врање, 2007.
Уговор о поклону: 04-60/2007; 02. 10. 2007.*

Мила Гвардиол, сликар (Београд, 1979–). Дипломирала 2002. године на Факултету примењених уметности и дизајна у Београду на Одсеку зидно сликарство у класи професора Слободана Ђуричкивића а докторирала 2012. године на Интердисциплинарним докторским студијама на Универзитету уметности у Београду на Одсеку за дигиталну

уметност. Члан је УЛУС-а и УЛУПУДС-а. Ради као доцент на Факултету за дигиталну продукцију у Сремској Каменици.

30. Vernot, акрил на платну, 1995, 35 x 40 цм

Лит: Станислав Сташа Живковић, Мила Гвардиол, каталог, Пирот, 2011; Радмила Влатковић, Мила Гвардиол – светлости витража, Крагујевац, 2012. gvardiol.weebly.com

Момчило Гогих, сликар (Пирот, 1945–). Сликаством се бави од 1973. године. Потиче из сликарске породице Чедомира Крстића. Сликарско образовање стицао у Паризу од 1973–1975. године. Пејзаж је његова основна преокупација. Добитник награде ДЛУП-а 1978. године.

31. Јутро на реци, уље на платну, 2000, 59 x 71 цм, сигн. д. дес. „М. Gogiš2000“

Лит: Момчило Гогих, Игра светлости, каталог, Пирот 2012; Момчило Гогих, слике, каталог, Пирот, 2015. Уговор о поклону: 04-138/205; 24. 09. 2015.

Надица Грбић, сликар (Блаце, 1971–). Факултет ликовних уметности завршила у Приштини 2000. године а постдипломске студије 2003. Ради као креатор ликовних радионица у Блаце. Учесник је ликовних колонија. Излаже самостално и колективно.

32. Сиво-плава комбинација, уље на платну, 2009, 70 x 100 цм

Лит: Јован Секулић, Надица Грбић, каталог, Пирот, 2009. Уговор о поклону: 02-21/2009; 6. 04. 2009.

Милован Даговић Даго, вајар (Ужице, 1954–). Завршио Уметничку школу Одсек примењено вајарство и обрада метала у Сарајеву и Академију ликовних уметности, Одсек вајарства. Живи и ради на релацији Београд–Ужице где предаје вајање у Средњој уметничкој школи. Ради слике, цртеже, инсталације и скулптуре.

33. Месечина над Пиротом, метал, 2003, 48 цм

34. Сећање на равницу I, метал, 2003, 80 цм

35. Краљ-престо, метал, 2003, 32 цм

36. Сећање на равницу II, метал, 2003, 70 цм

37. Риба, метал, 28 цм

Лит: <http://ero.rs/2013/10/30/milovan-dagovic-dago-izlozba>
Уговор о поклону: 04-55/2003; 22. 12. 2003.

Катарина Ђорђевић, сликар (Ниш, 1966–). Факултет ликовних уметности и постдипломске студије завршила у Београду у класи професора Милице Стевановић 1994. год. Члан УЛУС-а од 1993. Ради као доцент и шеф Одсека за ликовне уметности на Факултету уметности у Нишу.

38. Сићево, уље на платну, 1996, 68 x 65 cm, сигн. д. дес. „КАТАРИНА 96“

Лит: Срђан Марковић, *Катарина Ђорђевић слике, каталог, Пирот, 2007.*
Уговор о поклону: 02-77/2007; 26. 12. 2007.

Олга Ђорђевић, сликар (Ниш, 1985–). Дипломирала на факултету уметности у Нишу на одсеку за ликовне уметности 2009. У класи професора Катарине Ђорђевић. Завршила специјалистичке академске студије студијског програма Сликаство на Факултету уметности у Нишу а докторске студије у класи професора Ђуре Радоњића. Члан УЛУС-а од 2012. године и члан групе Синтеза.

39. Ница, уље на платну, 2011, 90x 70 cm, сигн. д. сред. „Ђорђевић“

Лит: Зорица Антић, *Олга Ђорђевић слике и цртежи, каталог, Пирот, 2013.*

Петар Ђорђевић, сликар (Пирот, 5. 08. 1943–). Завршио у класи Љубице Сокић. Београдска фаза га сврстава у сликара свакодневице, модерног амбијента и велеграда. У другој, париској фази (1972–1975) слика у духу нове фигурације теме свакодневног живота (биоскоп, изложбена дворана, улица) и изражава их поетизованим језиком. Физиономије без личних карактеристика зауставља у покрету и смешта у простор у претежно плавој гами. У фази 80-тих и 90-тих, уводи античке скулптуре, надреалистички доживљај и сликарство „стarih мајстора“. У најновијем циклусу у оквиру иконографских модела, одговарајућим колоритом пружа карактер фотографског негатива отварајући могућност „двоструког погледа“ изумом „слике у слици“.

40. Јутро на пијаци, уље на платну, 1979, 145 x 113 cm, сигн. д. лево „PETAR ĐORĐEVIŠ79“

Лит: Сreto Бошњак, *Петар Ђорђевић, каталог, Београд 1976.* Сreto Бошњак, *Петар Ђорђевић, Позитив у негативу, Пирот, 2005. год.*

Вукашин Ђорђевић, сликар (Топли Дол код Пирота, 1953–). Сликаством се бави од 1980. Излагао колективно са Друштвом ликовних уметника аматера Пирота а касније са ДЛУП Пирота у градовима Србије, Бугарске, Хрватске. Учесник смотри Савеза аматера Србије, Сусрета другарства радника Србије, Мајских изложби Пироћанаца. Самостално

излагао 1984. и 1988. Добитник награда ДЛУП-а.

41. Кантар, уље на платну, 2008, 34 x 40 цм, сигн. г. лево. „Вук. Ђорђевић, 2005“

Лит: Р. Влатковић, Ликовни живот Пирота 1950–1995, Пирот 1999; Р. Влатковић, Пиргос арт – 30 година Удружења уметника, Пирот, 2012.

Уговор о поклону: 137/2015; 10. 09. 2015.

Драгослав Ђорђевић, сликар (Брза Паланка, 1944–Пирот, 2013). Сликашко образовање стицао у атељеу Петра Ђорђевића и боравком у Минхену. Излагао колективно у Београду, Новом Саду, Бања Луци, а у Пироту са ДЛУП. Самостално излагао 2009. године. Неговао је чисту ликовност, интимизам, поетски реализам, особени експресионизам и симболизам

42. Ваза са цвећем, уље на платну, 2008, 45 x 37 цм, сигн. д. лево „Д. А. Ђорђевић, 2008“

Лит: Милена Мијалковић Николић, Драгослав Ђорђевић, слике, каталог, Пирот, 2009.

Уговор о поклону: 04-30/2009; 10. 06. 2009.

Велимир Ђорђевић, грнчар (Велики Суводол, 1943–), учио је грнчарски занат у Смедеревској Паланци код Стојановић, Теофила. Израдом уникатне керамике бави се од 1968. када је добио прву награду на Тријеналу керамике у Суботици, члан је УЛУПУДС-а. Традиционалним начином рада (сва дела настала на грнчарском колу), Ђорђевић ствара нове облике. Бардак, пљоска, ћуп и друге посуде, обрадом добијају обележје скулптуре. Слободне пластичне форме реализује израдом људских и животињских фигура. Форме су пуне и обојене. Честе промене мотива и облика су тежња аутора да из себе извуче уметничку страст и да материјализује свој стваралачки дух. Предмете украшава урезивањем, зграфито техником, перфорацијама и рељефном орнаментиком.

43. Шепендер, (зелена глазура), 21 цм, сигн. дно, „В. Ђ.“

44. Кондир, (зелена глазура са дугмадима), 37 цм, сигн. дно, „В. Ђ.“

45. Гостара, (жута глазура, изгравирано чешљем), 28 цм, сигн. дно, „В. Ђ.“

46. Бардак, (жута глазура, са фигурама сељака и сељанке), 32 цм, сигн. дно, „В. Ђ.“

Лит: А. Миловановић, Р. Влатковић, Велимир Ђорђевић – керамика, каталог, Зајечар–Пирот, 2003; Биљана Ђорђевић, Традиционална керамика у Србији, Београд–Зајечар, 2011; Дарови земље – керамика у животу људи од праисторије до данас из збирке Народног музеја Зајечар, каталог, Зајечар, 2015.

Уговор о поклону: 05-21/1999; 23. 10. 1999.

Игор Ђорђевић, фотограф (Пирот, 24. 08. 1987–), завршио семинар фотографије у Београду код Јакова Мимића 2011. у оквиру пројекта Канцеларије за младе Пирот, школу креативне фотографије фото клуба Фокус Пирот 2012. Самостално излагао у кафеу *Underground* у Пироту а колективно у оквиру Годишњих изложби ДЛУП и Нове арт сцене у Пироту.

- 47. Моја улица, фотографија, 2011, 30 x 20 цм
- 48. Кроз прозор, фотографија, 2011, 30 x 20 цм
- 49. Вожња, фотографија, 2011, 30 x 20 цм
- 50. Дом, фотографија, 2011, 30 x 20 цм

Лит: www. politika.rs, www. zzps. rs, www. pirotskevesti. rs
Уговор о поклону: 02-44/2012; 24. 12. 2012.

Милош Ђорђевић, графичар (Ћуприја, 1978–). Дипломирао на факултету ликовних уметности у Приштини 2001. године на Одсеку за графику у класи професора Зорана Марјановића. Магистарске студије завршио 2007. године на Факултету ликовних уметности у Београду на Одсеку за графику у класи професора Миодрага Млађовића. Излаже од 1999, члан је УЛУС-а од 2005. Ради на Педагошком факултету у Јагодини као асистент на предмету Методика наставе ликовне културе.

- 51. Дисторзија, графика, колографија 1/5, 2008, 60 x 100 цм

Лит: Бијенале уметника Врања 2013, каталог, Врање, 2014.
Уговор о поклону: 02-61/2009; 21. 10. 2009.

Гига Ђурагић Диле, сликар (Ковиље, 1946–). Завршио је ВПШ у Новом Саду, Смер ликовно васпитање. Члан је УПИДИВ-а, СУЛУВ-а и УЛУС-а. Имао је више од 60 самосталних изложби у земљи и иностранству а колективно излагао на преко 500 изложби. Учесник је више од 140 ликовних колонија а оснивач је и руководиоца ликовне колоније у родном Ковиљу. За свој стваралачки рад добитник је 26 награда и признања.

- 52. Равница Шодрош, уље на платну, 2012, 80 x 60 цм, сигн. д. дес. „Dile“

Лит: Драган Јовановић Данилов и Драгомир Попноваков, Гига Ђурагић Диле, Из циклуса „Војводина какву сам одувек волео“, Нови Сад, 2003; Гига Ђурагић Диле, слике, каталог, Пирот – Власотинце, 2012. www.gigadjuragic-dile. com
Уговор о поклону: 02- 25/2012; 25. 04. 2012.

Славица Ердељановић Цурк, сликар (Ниш, 1954–). Дипломирала на сликарском одсеку факултета примењених

уметности у Београду 1979. у класи професора Рајка Николића. Постдипломске студије на истом факултету у области зидног сликарства завршила код професора Градимира Петровића. Ради као доцент за предмет *Монументално сликарство* на Факултету уметности Универзитета у Нишу.

53. Гнезда, пастел, 2005, 48 x 62 cm, сигн. д. дес. „С. Ердељановић 05“

Лит: Добривоје Јевтић, Славица Ердељановић Цурк, Цртежи и слике, каталог, Пирот, 2007.
Уговор о поклону: 02-11/2007; 13. 03. 2007.

Владета Живковић, сликар (Бела Паланка 1949–) Факултет ликовних уметности завршио је у Београду 1978. у класи професора Младена Србиновића, а магистрирао 1981. у класи професора Мирјане Михаић. Од 1979. године на ФЛУ у Београду радио као редовни професор на предмету Пластична анатомија. По позиву предавао на Ликовној академији на Цетињу, на Академији уметности у Новом Саду, на Академији умјетности у Бања Луци, на Академији БК у Београду. Један је од оснивача Факултета уметности у Нишу. Члан је УЛУС-а.

54. Црвена стена, уље на платну, 2015, 35 x 50 cm, сигн. д. лево „ЖВ“

Лит: М. Тодоровић, Р. Влатковић, Владета Живковић, каталог, Ниш–Пирот, 2014.
Уговор о поклону: 04-15/2016; 18. 02. 2016.

Мирослав Живковић, сликар наиве (Горње Крњино код Пирота, 1934–Пирот, 2012). Излаже од 1956. године. По професији био медицински техничар. Добитник великог броја награда и признања за рад у области наивног сликарства. Учесник значајних Бијенала наивне уметности у оквиру Музеја Наивне уметности где се налази његова збирка од 40 слика.

55. Демагози, уље на платну, 1971, 48 x 66 cm, сигн. д. дес. „MIROSLAV 71“

56. Визитарке, уље на платну, 2003, 50 x 70 cm, сигн. д. дес. „MIROSLAV 2005“

Лит: Радмила Влатковић, Мирослав Живковић, каталог, Пирот, 2000; Јединствена ликовна колонија наивне уметности, каталог, Јагодина 2002; Радмила Влатковић, Мирослав Живковић, слике, каталог, Пирот, 2007.
Уговор о поклону: 02-25/2008; 23. 04. 2008.

Ђорђе М. Златковић, сликар (Пирот, 1919–Пирот, 1991). Завршио Филозофски факултет. Био је руководилац Пропагандног одсека Округног одбора јединственог НОФ-а и први уредник Слободе. Као ликовни педагог сликарством се бавио од 50-тих год, самостално излагао од 1955. а колективно од 1956. Техником уља, темпере и гваша насликао је велики број пејзажа са мотивима из Пирота и околине. Био је члан ДЛУП Пирота.

57. Бела Мачка, уље на лесониту, 1954, 64 x 44 цм, сигн. г. лево „Б. М. Златковић 1954“

58. Големи мост, уље на лесониту, 1954, 64 x 44 цм, сигн. д. дес. „Б. М. Златковић 1954“

Лит: Б. М. Златковић, каталог, Пирот, 1987; Трећа Мајска изложба ликовних уметника Пироћанаца, каталог, Пирот, 1990.

Топлица Игњатовић, керамичар (Ново Корито код Књажевца, 1952–). Грнчарски занат изучавао код Велимира Ђорђевића а касније се определио за уникатну керамику коју је обликовао у виду посуда и чинија. Као члан ликовног удружења ЗААРТ излагао на колективним изложбама. Живи у Словенији.

59. Облик I, керамика, 1990, 14 x 32 цм

60. Облик II, керамика, 1990, 23 x 31 цм

Димитар Илијев, вајар (Димитровград, 1950 –). Завршио средњу уметничку школу у Нишу. Дипломирао 1977. на Софијској ликовној академији, одсек вајарства у класи професора Димитра Даскалова где је и магистрирао. Члан је УЛУС-а. Учествовао је на преко 100 колективних изложби и 25 самосталних изложби у Србији и иностранству. Као руководилац Галерије у Димитровграду, организовао је велики број изложбених поставки. Један је од покретача и организатор Међународне ликовне колоније „Погановски манастир“. Живи и ради у Димитровграду.

61. Монахиња, теракота, 2008, 22 цм

Лит: Ивона Рајачић Барановски, Димитар Илијев, скулптуре, цртежи, слике, каталог, Градска галерија Димитровград 2009; Радмила Влатковић, Димитар Илијев, Мале форме, Пирот, 2012. wikipedia.org
Уговор о поклону: 04-22/2004; 25. 05. 2004.

Владимир Јанковић, сликар (Алексинач 1952–). Дипломирао на факултету ликовних уметности у Београду 1978. године а постдипломске студије на истом факултету 1981. Члан је УЛУС-а и доцент на Факултету уметности у Нишу.

62. Рача, уље на картону, 2007, 30 x 40 цм, сигн. д. лево „В. Јанковић 2007“

Лит: Владимир Јанковић, слике, каталог, Пирот, 2007.

Уговор о поклону: 05-34/2007; 21. 06. 2007.

Зорана Јанковић, (Пирот, 1962–). Гимназију и средњу музичку школу завршила у Београду 1980. Дипломирала на графичком одсеку Факултета примењених уметности у београду 1986. године. Радила у Агенцији за маркетинг као ликовно-технички уредник. Члан УЛУС-а од 1987. а статус самосталног уметника има од 1994. године. Магистрирала на ФПУ у Београду 1985. Учествовала на бројним домаћим и међународним изложбама (Белгија, Аргентина, Шпанија, Јапан, Пољска, Румунија, Немачка, Грчка).

63. Ентеријер, линорез у боји 2/10, 1998, 76 x 56 цм

Лит: Љиљана Ђинкул, Зорана Јанковић, каталог, Пирот, 2003.

Уговор о поклону: 04-50/2003; 21. 10. 2003.

Љубодраг Јанковић Јале, сликар (Пирот, 9. март 1932–). Основну школу и нижу гимназију завршио је у Јагодини а од 1947. до 1951. године у Београду похађа Средњу школу за примењену уметност, одсек графика у класи професора Михајла Петрова. Године 1954. дипломирао је на београдској Академији примењених уметности (одсек сликарства) у класи професора Винка Грдана. За асистента на Одсеку примењеног сликарства на Академији примењених уметности у Београду изабран је 1962, а пет година касније изабран је за доцента, на предмету Вечерњи акт. Био је редовни професор на Факултету примењених уметности у Београду. Данас у пензији живи и ради у Београду.

64. Сусрет, уље на платну, 1981, 130 x 162, сигн. д. дес. „Јале 81“

Лит: Драган Јовановић Данилов, Милош Јевтић, Облици Љубодрага Јанковића Јалета, Београд 2002, Цртачке и сликарске метармофозе Љубодрага Јанковић Јалета, Београд 2011; Катарина Радуловић, Љубодраг Јанковић Јале, Београд, 2004;

Дивна Јеленковић, сликар (Београд, 1952–). Дипломирала на Факултету ликовних уметности у Београду 1977. године у класи професора Стојана Ћелића код кога је и магистрирала 1982. Члан је УЛУС-а. Од 1972. године учествовала набројним самосталним и колективним изложбама и ликовним колонијама. Има статус слободног уметника.

65. Композиција, темпера, 1995, 19, 5 x 20 цм, сигн. д. дес. „Дивна 1995“

66. Композиција, комбинована техника, 1995, 50 x 37, сигн. д. дес. „Дивна 1994“

Лит: Милица Тодоровић, Различито у истом – мотиви Сићева из фонда ГСЛУ Ниш, каталог, Београд, 2012. galerijaslika.rs/divna-jelenkovic

Душица Јонић Дуња Чинче, сликар (Пирот, 1936–). Радила као глумица Народног позоришта Пирот, Народног позоришта Сомбор и Народног позоришта Београд. Као пензионер вратила се у Пирот. Сликаством се бави аматерски а самостално излагала у Београду, Швајцарској и Пироту.

67. Ђилимарке, уље на платну, 2015, 59 x 48, сигн. д. дес. „Дуња 015“

68. Свети Сава, уље на платну, 2015, 59 x 48, сигн. д. лево. „Дуња 015“

Уговор о поклону: 04-126/2015; 26. 05. 2015.

Саша Колић, сликар (Ниш, 1969–). Завршио Машински факултет у Нишу. Сликаством се бави од 1989. Члан УЛУ *Плави круг* у Нишу. Учесник колективних изложби и сликарске колоније Сижаринска Бања - јесен 94. Самостално излагао у Пироту и Нишу.

69. Улаз у Сижарине, уље на платну, 1995, 35 x 40 цм

Лит: Мићовић Љиљана, Колић Саша – уља, каталог, Ниш, 1995.

Зоран Костић, сликар, (Ниш, 1963–). Факултет ликовних уметности и постдипломске студије завршио у Београду у класи професора Војислава Тодоровића 1990. године. Члан је УЛУС-а. Ради као ванредни професор за предмете цртање и сликање на Факултету уметности у Нишу.

70. Гаража, акрил на платну, 2009, 55 x 68 цм, сигн. д. дес. „З. К. “

Лит: Радмила Влатковић, Зоран Костић – слике, каталог, Пирот, 2008.

Уговор о поклону: 02-53/2009; 25. 08. 2009.

Прволета Љубомирова Крстева, сликар (Врац, Бугарска, 1967–). Завршила средњу вајарску школу а 2001. године уметнички дизајн на Новом бугарском универзитету. Магистрирала на Одсеку за историју уметности на Новом бугарском универзитету 2009. године. Од 1997. године ради на одељењу „Пластичне уметности, дизајн и архитектура“ на Новом бугарском универзитету у Софији. Учествовала на више од тридесет изложби и модних ревија, написала је више од двадесет студија из области историје и савременог дизајна.

71. Мртва природа I, сериграфија, 2008, 32 x 23 цм, сигн. д. дес. „Прволета Крстева 2008“

72. Мртва природа II, сериграфија, 2008, 32 x 23 цм, сигн. д. дес. „Прволета Крстева 2008“
(мапа од 46 сериграфија и 16 фотокопија)

Лит: Прволета Крстева, каталог, Пирот, 2009.

Уговор о поклону: 02-10/2009; 3. 03. 2009.

Чедомир Крстић, сликар (Пирот, 1923–Београд, 1988). Академију ликовних уметности завршио је у Београду 1952. године у класи професора Недељка Гвозденовића. Годину дана је радио у атељу Ђорђа Андрејевића Куна. Био је професор Уметничке школе у Нишу а до смрти је радио као професор Факултета ликовних уметности у Београду.

Самостално је излагао од 1953. године у Нишу, Пироту, Београду, Новом Саду, Лесковцу а колективно на Октобарским салонима, УЛУС-овим изложбама, у оквиру сликарских колонија. Добитник је више награда и признања. Постхумно, Галерија РТС-а организовала је његову ретроспективну изложбу 2009. године. Скупштинском одлуком од фебруара 1999. године, Галерија у Пироту, добила је име по сликару Чедомиру Крстићу.

73. Жене, 1970. уље на платну, 95 x 130 цм, сигн. д. дес. „Крстић“

74. Из атељеа, 1987. уље на платну, 120 x 122 цм

75. Варијације у плавом, уље на платну, 88 x 115 цм, сигн. д. дес. „Крстић“

76. Крај прозора, 1986. уље на платну, 120 x 130 цм, сигн. д. дес. „Крстић 66“

77. У контра журу, 1986. уље на платну, 54 x 60 цм

78. Предео са Старог сајмишта, 1975. уље на лесониту, 49 x 69цм, сигн. д. дес. „Крстић 75“

79. Мори Кристи, 1987. уље на платну, 50 x 40 цм

80. Ентеријер са белим бокалом, уље на платну, 90 x 100 цм

81. У предвечерје, 1980. уље на платну, 115 x 138 цм, сигн. д. дес. „Крстић“

82. Јесењи плодови, 1979. уље на платну, 54 x 64 цм, сигн. д. дес. „Крстић 79“

Лит: Стеван Станић, Чедомир Крстић, Продужетак среће или Ентеријери, Београд 198, др Сретен Петровић, Поетски свет сликарства Чедомира Крстића, Пиротски зборник 17–18, Пирот, 1992, Радмила Влатковић, Ликовни живот Пирота 1950–1995, Пирот, 1999.

Уговор о поклону: 02-28/1999; 29. 09. 1999.

Тсо Чунг Куен, сликар, рођен у Хонг Конгу. Дипломирао на Одељењу ликовних уметности на Кинеском универзитету у Хонг Конгу. Од 1982. до 1988. год. студирао вајарство на Академији ликовних уметности у Фиренци од када живи у Италији.

83. Утисци Пирот 01, 02, 03, дигитална штампа, 2015, 29 x 20 цм

Лит: Ђо Ин Фан, Ченг Пинг Кун, Радмила Влатковић, Балканска импресија, каталог, Хонг Конг-Пирот, 2015.

Милан Манић Ујка, сликар (Пирот, 1979–). Завршио електротехничку школу. У Нишу завршио специјалистичку информатичку обуку (Photoshop CS) на Природно-математичком факултету. Цртањем се бави од 1998. године а РС- art-ом од 2004. Учесник је колективних изложби у Пироту. Члан је Удружења особа са хендикепом „Феникс“, Удружења уметника „Пиргос арт“ и Нове Арт сцене.

84. Вашарска сећања, ПС-арт, 2006, 44 x 60 цм

Лит: Снежана Голубовић, Помирење уметности и технике, каталог, Пирот, 2007.

Уговор о поклону: 05-34/2007; 21. 06. 2007.

Здравко Мандић, сликар (Стригово, Поткозорје, 1935–Београд, 2012). Академију ликовних уметности завршио у Београду у класи професора Зорана Петровића а магистрирао на истој академији код професора Мила Милуновића 1965. године. Оснивач је ликовне колоније „Ечка“. Излагао самостално и колективно.

85. На обали, акварел, 2003, 41 x 73 cm, сигн. д. лево „3M03“

Лит: Стојан Ћелић, Шести октобарски салон, Уметност 5, Београд 1966; Милош Јефтић, Тишина Здравка Мандића, Београд 1998; Милица Тодоровић, Различито у истом – мотиви Сићева из фонда ГСЛУ Ниш, каталог, Београд, 2012.

Уговор о поклону: 04-18/2004; 05. 05. 2004.

Божидарка Манчић, (Пирот, 1936–). Члан Удружења ликовних уметника „Пиргос арт“ из Пирота. Излагала на колективним изложбама. Поред радова у техници цртежа, акварела и темпера бави се и фотографијом. Учесник је колективних изложби у организацији Удружења и ликовних колонија.

86. Дамско срце, фотографија, 2007, 30 x 20 cm

87. Кале, фотографија, 2008, 45 x 30 cm

88. Мост љубави на Нишави, фотографија, 2007, 22 x 30 cm

89. Пиротски Кеј на Нишави, фотографија, 2008, 22 x 30 cm

Лит: Р. Влатковић, Пиргос арт 30 година Удружења уметника, Пирот, 2012.

Уговор о поклону: 02-9/2007; 01. 03. 2007. 22. 11. 2007.

Драган Манчић, сликар (Височка Ржана, Пирот, 1951–), по струци дипломирани инжењер текстилне технологије. Члан Удржења ликовних уметника „Пиргос арт“ од 1983. и почасни члан удружења „Дунав арт“. Колективно излагао на више од сто изложби у Пироту, Београду, Подгорици, Будви, Тивту, Петровцу, Новом Саду, Сомбору, Нишу, Врању, Крушевцу, Зајечару, Вршцу, Ковину. . . Самостално излагао у Пироту (1993, 2002, 2008, 2016), Крушевцу (1999), Београду (2002, 2004, 2005, 2010), Бору (2009). . . Учесник је ликовних колонија и добитник Годишњих награда Удружења „Пиргос арт“ и плакета на Републичким смотрама аматера Србије.

90. Бела Мачка, уље на платну, 2008, 62 x 47 cm

91. Носталгија, уље на платну, 2003, 70 x 60 cm

Лит: Р. Влатковић, Драган Манчић, слике, каталог, Порот 2016.

Уговор о поклону: 02-39/2016; 26. 05. 2016.

Ђорђе Маринковић, сликар (Пирот, 1961–). Сликарством се бави од 1983. године. Сликарско образовање стекао самостално, а теоријско и практично искуство стицао је у атељеима академских сликара (Суботица, Београд, Пирот, Art studio Michelli у Шведској). Иконописом и фрескописом бави се од 1986. Осликао је фрескама Цркву Свете Троице у Извору код Пирота и цркву Свете Троице у Димитровграду. Члан је Удружења „Пиргос арт», Удружења ликовних уметника „Светлост» из Лапова и Удружења ликовних стваралаца „Green art” из Бабушнице.

92. Св. Ђорђе, комбинована техника на камену, 2007, 27 x 39 цм

93. Свети Сава, комбинована техника на папиру, 2008, 22 x 29 цм

Лит: др Драгутин Тошић, Сликом на истину, каталог, Пирот 2005; Р. Влатковић, Пиргос арт – 30 година Удружења уметника, Пирот, 2012.

Слободан Маринковић, сликар, конзерватор (Краљево, 1960–). Дипломирао 1987. године у класи професора М. В. Мирског на одсеку за примењено сликарство Факултета примењених уметности у Београду. Постдипломске студије завршио је 1990. на истом факултету. Члан је УЛУПУДС-а. Бави се сликарством и техникама мозаика, фреске и витража. Усавршавао витраж у Кракову а област фузионисања и ламинирања стакла у Амстердаму. Ради у Заводу за заштиту споменика културе у Краљеву.

94. Акт у покрету, уље на платну, 1997, 46 x 55 цм, сигн. д. лево „С. М. 97”

Лит: nmkv.rs/2014/06/umetnost-u-staklu-jon-tamajan-i-slobodan-marinkovic

Весна Маринковић Станковић, сликар (Ниш, 1962–). Завршила средњу Уметничку школу „Ђорђе Крстић” у Нишу. Дипломирала 1987. године у класи М. В. Мирског на Одсеку за примењено сликарство Факултета примењених уметности у Београду. Члан је УЛУВ-а. Живи и ради у Врању као водитељ ликовне радионице Народног универзитета.

95. Ала је леп овај свет, уље на платну, 2003, 100 x 70 цм

Лит: Бијенале уметника Врања 2011, каталог, Врање, 2011. artstankovic. com

Уговор о поклону: 04-52/2004; 30. 12. 2004.

Златица Миланов Колев, сликар (Ниш, 1979–). Завршила Уметничку школу у Нишу 1999. године. Дипломирала 2004. године на факултету ликовних уметности у Београду у класи професора Чедомира Васића. Од 2005. године ради у средњој Уметничкој школи у Нишу као професор цртања и зидних техника.

96. Брдо, уље на платну, 2006, 70 x 100 цм, сигн. д. дес. „Zlatica 04“

Лит: Марија Миленковић, Златица Милановић, каталог, Пирот, 2006.

Уговор о поклону: 02-16/2007; 30. 03. 2007.

Добросав Милојевић, сликар наиве (Доње Штипље, Јагодина, 24. 12. 1948–). Свету уметности предаје се од 1970. године. Слике су му између реализма и поетике фантастике. Слика поморско село и његове људе. Излаже самостално и у оквиру Музеја наивне уметности из Јагодине.

97. Удварање, уље на платну, 1994, 50 x 40 цм, сигн. д. дес. „Добросав, 1994“

Лит: en.wikipedia.org/wiki/Dobrosav_Milojevic

Љубисав Милуновић, сликар (Љубава, Крушевац, 05. 09. 1948–). Факултет ликовних уметности и постдипломске студије завршио 1978. године у Београду у класи професора Младена Србиновића. Излагао на бројним колективним и самосталним изложбама. Његова дела се налазе у еминентним приватним домаћим и страним колекцијама.

98. Милосрдни анђео, уље на платну, 2013, 60 x 80 цм, сигн. д. дес. Љ. Милуновић, 2013.

Лит: Братислав Љубишић, Љубисав Милуновић, Београд, 2011, каталог; Љубисав Милуновић, каталог, Београд, 2015; Љубисав Милуновић, каталог, Пирот, 2016.

Уговор о поклону: 02-40/2016; 26. 05. 2016.

Радојица Раша Милојевић, фотограф (Зајечар, 1961–). Ради као професионални фотограф. Члан је ликовног удружења ЗААРТ, Фото савеза Србије, Фотографског друштва Америке, Асоцијације уметничких фотографа Румуније, Уједињених међународних фотографа и Бугарске фотографске академије. Учесник је великог броја самосталних, колективних и међународних изложби фотографија. Професионални је фотограф и власник фотографског студија COLOR 202 у Зајечару. Члан је ликовног удружења ЗААРТ у Зајечару и оснивач „Фото клуба 22“ у Зајечару. Самостално излаже од 1999. године. Са изложбом Кина-улица-људи обишао градове Балкана.

99. Боје и одсјаји I, фотографија, 43 x 58 цм

100. Боје и одсјаји II, фотографија, 43 x 58 цм

101. Миџор, фотографија, 44 x 29 цм

(мапа од 10 фотографија: *Дрво у магли*, 25 x 38 цм, колор; *Јутро на Бабином зубу*, 25 x 38 цм, колор; *Језеро под Миџором*, 25 x 38 цм, колор; *Смирај*, 25 x 38 цм, колор; *Плетиља*, 25 x 38 цм, црно-бела; *Мајка са Власине*, 25 x 38 цм, црно-бела; *Деда Бора из Алдине реке*, 25 x 38 цм, црно-бела; *Деда са Таора*, 25 x 38 цм, црно-бела; *Баба Драга*, 25 x 38 цм, црно-бела)

Лит: Раша Милојевић, фотографије: Планино – старино моја, каталог, Зајечар, 2002; Радојица Раша Милојевић, фотографије-боје и одсјаји, каталог, Пирот 2008; Кина – људи - улица фотографије Раша Милојевић, Зајечар, 2014.

beogradfoto.rs/2014/05/23/rasa-milojevic-kina-ljudi-ulica

Уговор о поклону: 02-52/2008; 21. 10. 2008.

Недељко Минчић, сликар (Рсовци, 1937–). Сликаством се бави од 1977. а излаже од 1982. Имао је три самосталне изложбе, 1996, 2004. и 2007. Као члан ДЛУП-а излаже колективно.

102. Вурњиште, уље на платну, 2003, 50 x 65 цм.

Лит: Р. Влатковић, „Пиргос арт“ 30 година Удружења уметника, Пирот, 2012.

Уговор о поклону: 04-17/2004; 05. 05. 2004.

Мићо Чедомир Митић, сликар (Димитровград, 20. 06. 1956–). Завршио Вишу школу ликовних уметности на Одсеку наставник ликовне културе у Београду 1989. године. Дипломирао на Академији СПЦ на Одсеку фреско-сликарство у класи Драгомира Јашовића у Београду 2000. године. Магистрирао зидно сликарство на Ликовној академији у Софији 2003. у класи професора Олега Гочева код кога је и специјализирао. Члан је УЛУС-а. Излагао самостално и колективно у Београду, Димитровграду, Софији, Пироту а учесник је и ликовних колонија. Радио је фреске у Капели С. Јована Претече у цркви Св. Параскева у Софији и фреске у цркви манастира Св. Димитрије у Димитровграду.

103. Лепис лазули у пустињи, уље на платну, 2003, 46 x 60 цм, сигн. д. дес. „Митић Мићо“

Лит: Елизабета Георгијев, Свет трагача, портрети и актови, каталог, Пирот, 2004.

Уговор о поклону: 04-9/2004; 04. 03. 2004.

Ацо Митровић, сликар (Краљево, 1979–). Завршио Уметничку школу у Нишу. Дипломирао на Академији ликовних уметности у Требињу 2005. године. Постдипломске студије сликарства завршио на факултету примењених уметности у Београду 2007. године. Награђиван за цртеже и сликарство. Члан је УЛУС-а од 2010.

104. Композиција, уље на платну, 2012, 50 x 60 цм, сигн. г. дес. „Митровић“

Лит: Радмила Костић, Ацо Митровић, слике, каталог, Пирот, 2009; М. Јовановић, Ацо Митровић, слике и цртежи, каталог, Врање, 2014.

Уговор о поклону: 02-25/2010; 12. 06. 2010.

Милун Митровић, сликар (Рујевица, Сокобање, 15. 12. 1922–1. 11. 2010). Дипломирао је у Београду 1948. као сарадник Мајсторске радионице Милана Милуновића. Усавршавао се у Паризу и Лондону 1958/59. Магистрирао је фреско сликање и мозаик 1973. Члан је УЛУС-а и групе „Самостални“. Предавао је сликарство на Вишој педагошкој школи у Београду од 1969. до 1980. године. Био је и ванредни професор Факултета драмских уметности на групи за

филм и телевизију. Био је члан председништва ликовних педагога Југославије и члан међународног удружења ИНСЕ. Издао је књигу из теорије уметности по називом „Ликовни кругови, уметност и уметници 1943–2003.

105. Милан Бесарабић, Портрет Чедомира Крстића, патинирани гипс, 38 цм

Лит: sr.wikipedia.org

Вељко Михајловић, сликар, графичар (Буковица, Брчко, 1948–). Факултет ликовних уметности завршио у Београду. Радио углавном тематске изложбе: Лети, лети Београд; Сеновита бића Студентског парка; Калемегдан зими...

106. Петрова црква, графика, комбинована техника, А/О, 2002, 39 x 29, 5 цм

Лит: www.odiseja.co.rs/index.php/autori/ilustratori/716-veljko-mihajlovic
Уговор о поклону: 04-58/2003; 31. 12. 2003

Иван Мицев, сликар (Ниш, 13. 05. 1977–Ниш, 2011.) Завршио школу за ликовне техничаре „Ђорђе Крстић“ у Нишу 1997/98. а Факултет ликовних уметности у Београду на смеру сликарства у класи професора Анђелке Бојовић 2004. Добитник стипендије Норвешке владе 2000. године. Радио пејзаже, мотиве са Старе планине. Учесник ликовне колоне Поганово.

107. Сићево, уље на платну 2007, 80 x 90 цм, сигн. д. лево „Мицев Иван 87“

Лит: Драган Перић, Иван Мицев, каталог, Пирот, 2011.
Уговор о поклону: 02-12/2011; 18. 05. 2011.

Јадранка Мишић Пејовић, сликар (Ниш, 1960–). Завршила средњу Уметничку школу „Ђорђе Крстић“ у Нишу и факултет примењених уметности у Београду. Од 1995. године ради у Уметничкој школи као професор цртања и сликања, теорије форме технологије и конзервације и зидних техника. Године 2005. године постаје доцент а 2010. ванредни професор за предмет Ликовна технологија на Факултету ликовних уметности у Нишу.

108. Заувек ћу остати овде – чекајући, комбинована техника 2009, 75, 5 x 102, 5 цм

Лит: Миодраг Кутлешић, Јадранка Мишић Пејовић, каталог, Пирот, 2011.
Уговор о поклону: 02-9/2011; 15. 03. 2011.

Марјан Најдановић, сликар (Пирот, 19. 12. 1973–). Дипломирао на Академији ликовних уметности у Београду

2000. године. Живи и ради у Београду.

109. Велики акт, комбинована техника, 1994, 27 x 21 цм

Лит: post-moderna.com

Уговор о поклону: 05-5/2000; 3. 03. 2000.

Ненад Николић, сликар (Београд, 1952–). Завршио историју уметности на Филозофском факултету у Београду 1976. године. За графички медиј опредељује се 1982. кад постаје један од оснивача групе Београдски графички троугао. Током 1988. боравио у САД где слика, излаже и бави се галеријским поставкама. У Београду 1991. покреће изложбу Беографика, која региструје кретања у савременој српској графички. Члан је УЛУС-а од 1985. Инспирације у цртежима и графикама тражи у митологији, религији и књижевности. Посебно интересовање је за лик Дон Кихота од Манче.

110. Убод архангела, графика, 1995, 106 x 75 цм, сигн. д. сред. „НН Убод архангела А0“

Лит: Борис Виобран Јојић, Архангели, Свети ратници и ини, каталог, Пирот, 1995.

Милена Мијалковић Николић, сликар, историчар уметности (Пирот 1923–Пирот, 2015). Дипломирала на Групи за сликарство на Вишој педагошкој школи у класи професора Анте Абрамовића и на историји уметности на Филозофском факултету у Београду. Радила као ликовни педагог у Учитељској школи и Гимназији у Пироту. Са успехом руководила ликовном секцијом, драмском и рецитаторском. Петнаест година радила у Народном позоришту у Пироту као редитељ, глумица, сценограф и костимограф. Завршила редитељски курс у класи др Хуга Клајна. Предавала предмет Историја уметности у Пиротској гимназији. Након пензионисања поклонила Галерији „Чедомир Крстић“ 10 својих акварела.

111. Наполеонов мост и Нотр Дам у Паризу (Notre dame), уље на платну, 1958, 60 x 100 цм, сигн. д. дес. „Мијалковић 1958“

112. Пред кишу, акварел, 2001, 45 x 34 цм, сигн. д. дес. „Милена 2001“

113. Пејзаж са Старе планине - јесен, акварел, 2002, 32 x 40 цм, сигн. д. дес. „Милена 2002“

114. Денчина воденица II, акварел, 2004, 35 x 50 цм, сигн. д. дес. „Милена 2004“

115. Сами међу ливадама, акварел, 2001, 35 x 40 цм, сигн. д. дес. „Милена 2001“

116. Пред кишу, акварел, 1995, 34 x 24 цм, сигн. д. дес. „Милена 1995“

117. Дрвеће, акварел, 1992, 35 x 27 цм, сигн. д. дес. „Милена 1992“

118. Мртва природа, акварел, 1965, 24 x 34 цм, сигн. д. дес. „Милена 1965“

119. Јесења идила, акварел, 2004, 35 x 50, сигн. д. дес. „Милена 2004“

120. Стеновита обала, акварел, 1983, 27 x 37 цм, сигн. д. дес. „Милена 1983“

121. Божури, акварел, 1989, 48 x 36 цм, сигн. д. дес. „Милена 1989“

Бојана Николић, сликар (Пирот, 31. 07. 1980–). Дипломирала је на Факултету ликовних уметности у Београду где је и магистрирала а 2011. године одбранила докторски уметнички пројекат ТРАНС-СЛИКА: Истраживање боје и светлости кроз медије сликарства, инсталације и перформанса. Ради као предавач на Високој школи за образовање васпитача Пирот и као доцент по позиву на Académie des Beaux-Arts Sainte Radegonde, Tours, France. Добитник је награде ФЛУ за сликарство Риста и Бета Вукановић, и награде жирија за најбољи филм у категорији мини филма. Члан УЛУС-а.

122. Наранџе, комбинована техника, 2008, 40 x 30 цм

Лит: Радмила Влатковић, Бојана Николић-слике, каталог, Пирот 2015.

Емилија Николић, сликар (Лесковац, 1964–). Завршила Средњу уметничку школу у Нишу. Дипломирала на Факултету примењених уметности и дизајна у Београду 1988. на Катедри примењено сликарство у класи професора Рајка Николића и код истог професора завршила постдипломске студије. Члан је УЛУС-а.

123. Стара кућа на југу, гваш, 2005, 70 x 50 цм, сигн. д. дес. „Емилија“

Лит: Милорад Бубања, Емилија Николић, Човеку и сликару, каталог, Пирот, 2006
Уговор о поклону: 02-56/2007; 26. 09. 2007.

Звонимир Николић, графичар (Ниш, 1975–). Школу за ликовне техничаре завршио 1994. у Нишу. Факултет ликовних уметности завршио 1998. у Приштини у класи професора Зорана Јовановића Добротина. Члан УЛУС-а од 1998. Излаже самостално и колективно у оквиру графичких салона.

124. Ex libris Aleksadar N, графика, сува игла 4/8, 1996, 12 x 11, 5 цм

Лит: Звонимир Николић, каталог, Пирот 2004.
Уговор о поклону: 04-6/2004, 11. 02. 2004.

Никола Николић, сликар, илустратор (Засковци код Пирота, 1937–). Завршио уметничку школу, Одсек декоративно сликарство у Скопљу на Педагошкој академији. Бавио се педагошким радом у ОШ Свети Сава. Од 1974. године свим добитницима дипломе *Вук Караџић* израдио је портрете (више од 700), а од 1993. године почео да ради родослове. Бави се илустрацијом књига.

125. Пиротска грнчарија, цртеж, 1988, 42 x 32 цм, сигн. д. дес. „20. 5. 1988 Никола Николић“

Лит: Годишње изложбе ДЛУП, каталози

Бранко Николов, сликар, графичар (Цариброд, 1956–). Уметничку академију завршио у Софији, одсек графике 1983. године. Члан је Удружења бугарских ликовних уметника и УЛУС-а. Аутор је 11 самосталних изложби у Бугарској и Србији и учесник на више од 90 националних и међународних изложби и графичких форума у Бугарској, Србији, Румунији, Турској, Јапану, Канади, Пољској као и на филмским фестивалима у Бугарској, Немачкој и Италији. Ради на пројектима у области графике, инсталација и видео арта.

126. Композиција 4, графика, сериграфија А/0, 2009, 44 x 44 цм, сигн. д. дес. „Branko N, 2009“

127. Остало недостаје, литографија, 2012, 69 x 49 цм, сигн. „Branko Nikolov 2012“

128. Остало недостаје, дигит. принт 6/IV, 2014, 70 x 100 цм, сигн. „Branko Nikolov 2014“

Лит: Давор Џалдо, Бранко Николов, каталог, Пирот, 2011; Милица Тодоровић, Различито у истом - мотиви Сићева из фонда ГСЛУ Ниш, каталог, Београд, 2012;

Уговор о поклону: 04-17/2016; 24. 02. 2016.

Душанка Новаковић, сликар (Пожаревац, 1976–). Завршила Вишу школу ликовних и примењених уметности и Академију лепих уметности у класи професора Косте Бунушевца у Београду. Члан УЛУС-а.

129. Композиција, колаж, 2005, 58 x 97 цм, сигн. д. лево по вертикали „Dušanka Novaković“

130. Истинита, комбинована техника 2003, 35 x 30 цм, сигн. д. лево „D. Novaković 2003“

131. Урбано а рурално, комбинована техника, 100 x 60 цм

Лит: Милица Мићић, Груба нежност сећања, каталог, Пирот, 2008.

Уговор о поклону: 02-52/2008; 21. 10. 2008.

Борислав Њежић, сликар, мозаичар (Романовци, Бања Лука, 1933–). Дипломирао на Факултету примењених уметности одсек зидног сликарства 1964. године. Члан је УЛУПУДС-а. Један је од оснивача групе Аметист. Излагао је на 12 самосталних изложби и на преко 80 групних изложби. Извео је 5 мозаика у слободном простору а у Музеју савремене уметности у Бања Луци има легат са 17 мозаика камерног формата а у Градишту легат од 24 мозаика. Остварио је велики број филмских и телевизијских, ревијалних сценографија.

132. Птица, мозаик, 1995, 27 x 19, 5 x 11, 5 цм, сигн. д. лево „НБ“

Лит: Уметничка група Амелист апстрактно – конкретно, каталог, Пирот–Врање, 2007.

Чиу Ој Пенг Олга, сликар. Похађала разне уметничке курсеве за рад у области керамике, фотографије, акрилног сликарства, сликање фигура и израде скулптура у дрвету.

133. Плес на ћилиму I, II, III, дрвена штампа, рачунарски генерисане, 2015, 42 x 29 цм

Лит: Ђо Ин Фан, Ченг Пинг Кун, Радмила Влатковић, Балканска импресија, каталог, Хонг Конг– Пирот, 2015.

Драгиша Обрадовић, вајар (Пепељевац, Крушевац, 1943–). Дипломирао на Академији ликовних уметности, вајарски одсек у Београду 1966. године. Магистрирао 1975. На истом факултету. Члан је УЛУС-а од 1967. Био је управник културне установе Замак културе у Врњачкој Бањи. Од 1997. године био је професор на Факултету уметности у Приштини (Звечану), а по позиву на Факултету уметности у Нишу предаје Вајање. Покретач је и организатор Бијенала југословенске скулптуре у пленеру у Врњачкој Бањи; графичке радионице и школе графике, Школе за ликовне таленте а од 2000. године са Светозарем Арсићем Басаром и Атељеа *Басара-Обрадовић* за младе вајаре.

134. Лице, дрво, 2003 46 x 15 x 16 цм.

Лит: Никола Кусовац, Драгиша Обрадовић, каталог, Пирот, 2003.
Уговор о поклону: 04-3/2004, 28. 01. 2004.

Југослав Оцокољић, сликар (Сплит, 1952–). Дипломирао конзервацију и рестаурацију на ВПШ у Београду 1986. године у класи М. Младеновића. Члан УЛУС-а, СУЛУЈ-а, САА у Лос Анђелосу и ICHAW у Лондону. Самостално излаже иконе и слике од 1987. године у Србији и иностранству. Учесник ликовних колонија.

135. Оживљавање Христа, комбинована техника 80 x 60 цм

Лит: Владета Јеротић, Југослав Оцокољић, слике и иконе, каталог, Пирот, 2008.
Уговор о поклону: 02-13/2008; 22. 03. 2008.

Ђура Павков, сликар (Вршац 22. 07 1957–). Завршио Средњу графичку школу у Новом Саду а дипломирао на Академији ликовних уметности у Сарајеву 1985. године. Члан је УЛУВ-а и КЛУВ „Паја Јовановић“ у Вршцу.

136. Импресија пиротских пејзажа, уље на платну, 2007, 65 x 81 цм, сигн. д. дес. „Павков Ђ. 2007“

137. Погановски манастир, уље на платну, 2003, 70 x 90 цм, сигн. д. дес. „Павков Ђ. 2007“

138. Кале, уље на платну, 2003, 50 x 60 цм, сигн. д. дес. „Павков Ђ. “

139. Аутопортрет, карикатура, оловка, 40 x 29 цм, сигн. д. дес. „Павков Ђ. “

140. Апстракција, суви пастел, 23, 5 x 34 цм, сигн. д. дес. "Павков Ђ. "

(Мапа са 12 оригиналних карикатура: Аутопортрет, Предрог Пејић, Јовица Илић, Озренка Мајсторовић, Теофан Илић, Симона Стојановић, Немања Ђуковић, Бојана Николић, Милован Даговић и 13 фотокопија. Карикатуре су рађене графитном оловком на папиру величине 29 x 40 цм).

Лит: www.blic.rs/djura-pavkov

Уговор о поклону: 04-58/2003; 31. 12. 2003

Милан Парадиновић, (Београд, 1980–). Завршио студије на Факултету ликовних уметности у Београду у класи професора Зорана Вуковића и асистента Зорана Димовског 2005. Учесник колективних изложби у земљи и иностранству, ликовних колонија у Сентандреји (Мађарска), Струмици (Македонија), Аранђеловцу.

141. Композиција I, акрил на картону, 70 x 100 цм, сигн. десн. сред. „Милан 04“

Лит: Мариола Самоход, Милан Парадиновић, слике, каталог, Пирот, 2006,

Уговор о поклону: 02-23/2006; 04. 07. 2006.

Чен Сој Сан Петар, сликар (Рођен у Хонг Конгу, школовао се у Хонг Конгу и Лондону). Радио као професор уметности и кустос у музејима. Након пензионисања посветио се кинеском и западном сликарству. Његове слике су фузија кинеских и западних естетских визија уз коришћење традиционалних и модерних медија.

142. Сећања на српску крв и сузу, туш и боје на папиру, 2015, 65 x 96 цм, сигн. десно по вертикали на кинеском

Лит: Ђо Ин Фан, Ченг Пинг Кун, Радмила Влатковић, Балканска импресија, каталог, Хонг Конг–Пирот, 2015.

Снежана Петровић, сликар (Нови Сад, 1977–). Дипломирала на Академији уметности Универзитета у Новом Саду 2004. године на Одсеку графика у класи професора Милана Станојева, а магистрирала на истом факултету 2008. године у класи професора Радована Јандрића. Докторирала је 2015. на Факултету ликовних уметности у Београду под менторством Жарка Смиљанића. Доцент је на предмету Графика на Академији класичног сликарства Универзитета у Сремској Каменици.

143. ПМ, мецотинта, 6/70, 2008, 20 x 24, 5 цм

Лит: http://www.snezana-petrovic.com/Slike.htm

Уговор о поклону: 02-25/2010; 12. 06. 2010.

Светозар Петровић, мозаичар (Пољска Ржана код Пирота, 1925–), по професији др ветеринарских наука. Од

1978. године бави се обрадом нађених каменчића на пропутовањима и израђује углавном морске пејзаже. Имао више самосталних изложби.

144. Милочер, мозаик-камен, 2008, 60 x 72 цм, сигн. д. дес. „СП 08“

Уговор о поклону: 02-17/2010; 10. 05. 2010.

Мирјана Петровић, сликар (Сарајево, 1965–). Дипломирала на Академији ликовних умјетности у Сарајеву. Од 1992. године има статус слободног уметника. Живи и ради у Београду.

145. Из циклуса „Камелеони“, уље на лесониту, 1996, 85 x 68 цм, сигн. д. сред. „Mirjana Petrović 96“

Лит: Дејан Ђорић, Цветне хармоније и поља, каталог, Пирот, 2003

Уговор о поклону: 04-30/2003; 9. 07. 2003.

Никола Петронијевић, керамичар, вајар (Ужице, 1943–). Члан је УЛУПУДС-а. Бави се израдом уникатне керамике, слободних формимањих димензија у теракоти са ликовима људи златиборског краја. Ради и вишезначне ликовне форме метафоричког карактера. У том духу је и циклус скулптура у техници бојене теракоте Демистификација спирале – однос између празних пужевих кућица и зарубљених четвоространих пирамида.

146. Пејзаж из Поганова, керамика, 2003, 40 цм

147. Макови одлазе, теракота, 2003, 40 цм

148. Портрет уметника Ђуре Павкова, теракота, 2003, 25 цм

149. Портрет уметника Милована Даговића, теракота, 2003, 18 цм

Лит: keramika-zlakusa.org

Уговор о поклону: 04-54/2003; 16. 12. 2003.

Павле Поповић, сликар (Краљево, 1950–). Дипломирао на Академији ликовних умјетности у Београду у класи професора Мила Милуновића. Члан је УЛУС-а. Излагао је на више од 20 самосталних изложби. Инспирисан је природом коју транспонује, мења, тражећи да постигне идеалан ликовни израз. Његовом афинитету одговара геометријска апстракција.

150. Црвени ромб, уље на платну, 1995, 46 x 46 цм, сигн. д. дес. „П. Попвић 1995“

Лит: Срето Бошњак, Душан Ђокић, Павле Поповић, слике, каталог, Краљево, 2000.

Уговор о поклону: 04-51/2003; 21. 10. 2003.

Евгенија Портној, керамичар (Параћин, 29. 02. 1968–). Дипломирала на Факултету примењених уметности и дизајна, Одсек керамике у Београду 1992. године. Од 1993. године је члан УЛУПУДС-а. Рад у керамици усавршавала у радионици Велимира Ђорђевића. Има статус слободног уметника од 1997. Излаже самостално и колективно, има за собом 50 жирираних и међународних изложби.

151. Капија, керамика, 1994, 34 цм

Лит: www.ulupuds.org.rs/Umetnici/Keramika/EvgenijaPortnojKostic

Ирена Рот Портној, сликар (Брањин Врх, 1942–). Завршила Академију примењених уметности у Београду 1966. године на Одсеку за костим у класи професора Павла Васића. Бави се савременим одевањем, позоришном костимографијом и сликањем. Радила као модни креатор за трикотажу у „Spider“ Београд. Члан УЛУПУДС-а. Самостално излагала у Параћину, Београду, Цељу, Сплиту, Зајечару.

152. Пејзаж, темпера, 1995, 38 x 30 цм, сигн. печат са инициј. Р. П

Лит: Ирена Рот Портној, слике, каталог, плакат, Пирот, 1995.

Александар Прибичевић, дизајнер (Београд, 1970–). Дипломирао на Академији уметности у Новом Саду у класи професора Милана Блануше. Члан је УЛУС-а и УЛУПУДС-а од 1997. године. Исликава простор где се сусрећу материја и дух, где људско тело постепено нестаје, где су емоције више сећања а душа на свом путу ка форми. . .

153. Раскршће, комбинована техника, 2003, 30 x 50 цм, сигн. д. лево „Прибичевић 03“

Лит: www.artinfo.co.rs

Уговор о поклону: 04-22/2004; 25. 05. 2004.

154. **Поплава у Пироту** 1926, фотографија црно-бела, 40 x 57 цм (поклон Културног центра Власотинце, уговор о поклону од 25. 06. 2004. године), сигн. г. лево: поплава Пирота, део града у близини Сарлаха 30. 06. 1926. године; сигн. д. десно: из фотодокументације Благоја Пешкића из Власотинца

Уговор о поклону: 04-27/2004; 25. 06. 2004.

Војислав Радовановић, сликар (Ваљево, 1982–). Дипломирао сликарство на Факултету ликовних уметности у Београду 2005. године у класи професора Драгана Јовановића. Усавршавао се у Салзбургу (Аустрија) и Паризу (Француска). Члан је УЛУС-а од 2006. године. Имао је преко двадесет самосталних изложби и више од стотину колективних изложби у земљи и иностранству. Аутор је више телевизијских емисија из области културно-образовног програма.

155. Коров, цртеж, комбинована техника на папиру, 2015, 70 x 50 цм, сигн. д. дес. „Vojislav Radovanović 2015“

Лит: Атлас корова, Војислав Радовановић, каталог, Пирот, 2015.

Уговор о поклону: 04-139/205; 30. 09. 2015.

Љубица Радовић, сликар (Београд, 1950–). Академију ликовних уметности завршила је у Београду 1976. године, одсек сликарства. Као члан УЛУС-а од 1977. учествовала на многим колективним изложбама. Била је стипендиста Грчке владе у Школи лепих уметности у Атини на Одсеку графике. Самостално излагала у земљи и иностранству. У стваралачком опусу су енергија простора и предмета, чулно и метафизичко, експресија и интуиција.

156. Акт, акварел, 72 x 53 цм, сигн. д. лево „Љубица Радовановић 1999“ (у два реда)

Лит: ljubicaradovic.com

Уговор о поклону: 04-56/2003; 22. 12. 2003.

Слободан Радојковић, графичар (Ниш, 1967–). Дипломирао на Факултету ликовних уметности у Скопљу 1992. године. Постдипломске студије завршио на графичком одсеку Факултета ликовних уметности у Београду 1996. године а докторске студије на истом факултету у класи професора Биљане Вуковић 2015. године. Члан је УЛУС-а од 1993. Ванредни је професор за предмет Графика на Факултету уметности у Нишу.

157. Пијавица, бакорез, 2/15, 5 x 10 цм, сигн. д. десн. „Слободан 94“

Лит: sr.wikipedia.org

Емилија Рајковић, (Пирот, 29. 03. 1943–) Завршила Вишу педагошку школу, Одсек-ликовно образовање, у Београду 1964. године. Излаже од 1977. Бави се педагошким радом.

158. Клисуре реке Јерме, акварел, 1993, 51 x 35 цм, сигн. д. дес. „Емилија Рајковић 1993“

Лит: Б. Мајска изложба уметника Пироћанаца, каталог, Пирот, 2002.

Зоран Рајковић, сликар (Крушевац, 1949–). Дипломирао на Факултету ликовних уметности у Београду на сликарском одсеку 1974. год. Члан је УЛУС-а од 1978. год. Председник је и један од оснивача Удружења ликовних уметника Крушевца. Учесник је више десетина ликовних колонија у земљи и иностранству, а његова дела налазе се у многим збиркама галерија и музеја. Излагао је 18 пута самостално и око 120 пута колективно. За свој стваралачки рад добитник је више награда и признања. Има статус слободног уметника. Живи и ствара у Крушевцу.

159. Црвена фасада, уље на платну, 2013, 60 x 50 цм, сигн. д. десн. „З. Рајковић“

*Лит: мр Лазар Стојновић, др Милентије Борђевић, Маја Олић, Матија, Невенка, Зоран Рајковић, каталог, Пирот, 2014.
Уговор о поклону: 04-50/2014; 12. 08. 2014.*

Матија Рајковић, сликар (Београд, 1980–). Завршио Гимназију у Крушевцу 1999. год. Дипломирао на Сликаром одсеку Академије уметности у Новом Саду 2003. год. Постдипломске студије завршио на истом одсеку Факултета ликовних уметности у Београду 2009. год. Излагао је 11 пута самостално и више од 70 пута групно. Учесник је и око 30 ликовних колонија у земљи и иностранству. Члан је удружења УЛУС-а од 2005. год. и УЛУК Крушевац од 2011. год. (један је од његових оснивача). Предаје на Високој школи струковних студија за образовање васпитача у Крушевцу. Објављује приказе ликовних дешавања у часописима Град, Победа и Синтеза. Живи и ствара на релацији Крушевац–Београд.

160. Одбачени предмети, уље на платну, 2013, 60 x 70 цм

*Лит: мр Лазар Стојновић, др Милентије Борђевић, Маја Олић, Матија, Невенка, Зоран Рајковић, каталог, Пирот, 2014.
Уговор о поклону: 04-50/2014; 12. 08. 2014.*

Горан Ракић, сликар (Крагујевац, 1956–). Дипломирао на Академији ликовних уметности у Сарајеву, Одсек сликарства 1986. године у класи професора Миливоја Унковића а постдипломске студије у Београду у класи професора Живојина Туринског. Члан је УЛУС-а. Од 1987. предавао Цртање и сликање на Факултету ликовних уметности у Приштини у звању доцента.

161. Живот је негде другде, акрил на платну, 2005, 100 x 80 цм, сигн. г. лево „G. Rakić“

*Лит: Татјана Милосављевић, Сава Степанов, Горан Ракић слике, каталог, Пирот, 2005.
Уговор о поклону: 04-57/2005; 16. 09. 2005.*

Владан Ранђеловић, сликар (Ниш, 1975–). Дипломирао је на ФЛУ у Приштини, а магистрирао вајарство на истом

факултету. Члан је УЛУС-а од 2000. године. Од 2004. ради као професор Ликовне културе и слободоручног цртања у ГТШ „Неимар“ у Нишу. За собом има велики број самосталних и колективних изложби у земљи и иностранству и преко тридесет ликовних колонија од којих су неке међународног карактера.

162. Зрикавац, уље на платну, 2005, 50 x 70 цм, сигн. д. дес. „Ранђеловић 2005“

*Лит: Радмила Влатковић, Владан Ранђеловић, слике, каталог, Пирот, 2014.
Уговор о поклону: 04-68/2005; 10. 11. 2005.*

Ји Ћиу Он Сајмон, академски сликар, ради као мултимедијални дизајнер, илустратор дечјих књига, аниматор часописа и других публикација.

163. Дан и Ноћ, диптих, акрил на платну, 2015, 100 x 100 цм

*Лит: Ђо Ин Фан, Ченг Пинг Кун, Радмила Влатковић, Балканска импресија, каталог, Хонг Конг– Пирот, 2015
Уговор о поклону: 04-134/2015; 24. 08. 2015.*

Радојка Самарџија, сликар (Београд, 1960–). Живи и ради у Београду као ликовни педагог. Координатор је креативне радионице предшколске установе Дечји дани. Члан је УЛУПУДС-а. Техника коју је сама развила назива се одсликани батик, ликовни израз на текстилу који уметница ради четкицом и руком. Имала је више самосталних изложби у Београду, Бањалуци, Светом Стефану, Торонту, Чикагу, Берну, Будимпешти, Женеви. . . Учесник је великог броја ликовних колонија.

164. Тајна вечера, батик, 2011, 75 x 70 цм

*Лит: Емина Ћирић, Радојка Самарџија, Кораци лепоте данас и јуче, каталог, Пирот, 2010.
Уговор о поклону: 02-40/2010; 10. 11. 2010.*

Владимир Спасић, сликар (Славиња код Пирота, 1930–). Завршио школу за примењену уметност 1954. године у Новом Саду, Одсек сценографије. Радни век провео у Народном позоришту Сомбор као сценограф. Истовремено са сценографијом бави се сликањем углавном војвођанских предела али и околине Пирота.

165. Бела Мачка у улици Браће Даскаловић, 1995, 55 x 70, сигн. д. дес. „В. Спасић 1995“

Лит: www.vladimirspasic.rs

Марко Стајић, сликар (Врање, 1978–). Средњу уметничку школу „Ђорђе Крстић“ завршио у Нишу 1998. године. Завршио ФЛУ у Приштини. Члан је УЛУПУДС-а. Живи и ради у Београду.

166. Винсент ван Гог, уље на картону, карикатура, 2006, 59 x 42 цм, сигн. д. дес. „М. Стајић 2006“

Лит: Марко Стајић, карикатуре, каталог, Пирот, 2015.

Уговор о поклону: 04-126/2015; 26. 05. 2015.

Синиша Стаменковић, сликар (Гаџин Хан, 17. 07. 1945). По занимању правник, а сликарством се бави више од тридесет година.

167. Бела светлости не остављај ме, уље на платну, 2011, 94 x 134 цм, сигн. д. дес. „БЕЛА СВЕТЛОСТИ НЕ ОСТАВЉАЈ МЕ СИНИША 2011“

Лит: Миодраг Анђелковић, Синиша Стаменковић слике, каталог, Пирот, 2012.

Славољуб Вава Станковић, вајар (Београд, 1928–Београд, 2006). Завршио Академију ликовних уметности и постдипломске студије у Београду. Редовно излагао у земљи и иностранству од 1952. године. Добитник бројних награда аутор је великог броја скулптура, споменика и биста. Припадао је Београдској групи сликара у српском модернизму основаној 1958. његовом иницијативом. Ова група је неговала фигуративност у поетском реализму.

168. Глава жене, месинг, 55 цм

Лит: www.jovandespotovic.com

Драгољуб Станковић Чиви, сликар (Алексинач, 1946–). Завршио Школу за примењене уметности „Ђорђе Крстић“ у Нишу 1967, а Факултет ликовних уметности у Београду у класи професора Зорана Петровића. Излаже од 1968. године. Члан је УЛУС-а.

169. Мотив из Братиловца, уље на панелу, 2012, 30 x 30 цм, сигн. д. лево „Чиви“, д. дес.

Лит: П. Комановић, С. Хаџи Танчић, С. Марковић, С. Бошњак, Драгољуб Станковић Чиви, слике, каталог, Пирот, 2013.

Уговор о поклону: 02-14/2013; 20. 03. 2013.

Трајко Стојановић Косовац, графичар, сликар, сценогрф, конзерватор (Приштина, 19. 05. 1934–Београд, 2002). Завршио Школу за примењену уметност у Пећи 1954. године а Академију ликовних уметности у Београду у класи

професора Божидара Продановића 1958. Радио као сценограф у Покрајинском народном позоришту у Приштини и Југословенском драмском позоришту у Београду. Био на усавршавању у Паризу (1975– 1978). Био је члан УЛУС-а. Имао је статус истакнутог уметника.

170. Свети ратник, комбинована техника, А/О, 1985, 74 x 56 цм, сигн. д. дес. „Косовац“.

171. Село Златар, темпера, 1994, 20 x 21 цм, сигн. д. дес. „94 село Златар Косовац“

Лит: писали: Катарина Гарић, Мића Поповић, Божидар Продановић, Коста Васиљевић, Љиљана Ћинкул, Никола Кусовац, Ђорђе Кадијевић, Вања Краут; Графике, каталог изложбе Галерија графички колектив, Београд, 1973; Графике Трајко Стојановић Косовац, каталог Галерије савремене уметности Ниш, 1986; Ко је ко у Србији 95, Београд, 1995, Трајко Стојановић, УЛУС, Београд, 1995.

Драгољуб Стојановић, сликар (Булатовац крај Прокупља, 1936–). Дипломирао на Филозофском факултету у Београду. Радио као ликовни педагог. Бави се сликарством и вајараством. Имао велики број самосталних и колективних изложби

172. Васкрсење Србије, дрво, 2008, 34 цм

Лит: Драгољуб Мирковић, Драгољуб Станковић, скулптуре, каталог, Пирот, 2008.

Уговор о поклону: 02-25/2008; 23. 04. 2008.

Мирјана Стојковић Мит, сликар (Соко Бања, 1945–). Завршила Академију примењених уметности, одсек декоративно сликарство 1968. године у Београду у класи професора Аце Томашевића. Члан је УЛУС-а и Међународне асоцијације лепих уметности.

173. Напуклине III, уље на платну, 2011, 100 x 80 цм, сигн. д. дес. „MSMIT 2011“

Лит: Здравко Вучинић, Мирјана Стојковић егзотична флора, Свет тајновитих назнака, каталог, Пирот, 2012.

Уговор о поклону: 02-40/2012; 06. 10. 2012.

Миладин Стошић, сликар (Барбарушинац код Врања, 1942–). Школовао се у Ваздухопловној војној академији, а након тога, ванредно, на Студијској групи Ликовних уметности Филозофског факултета у Задру. У Београду је магистрирао из области Социологије културе и уметности.

174. Предвечерња шетња, уље на платну, 2011, 50 x 37 цм, сигн. д. дес. „М. Стошић 2011“

Лит: Здравко Вучинић, Миладин Стошић, Осетљива поетика слике, слике, каталог, Пирот, 2012.

Уговор о поклону: 02-40/2012; 06. 10. 2012.

Станка Тодоровић, (Горња Трешњевица, 1946–). Дипломирала на графичком одсеку Академије ликовних уметности у Београду 1972. у класи професора Миодрага Рогића.

175. Композиција, уље на платну, 49 x 69 цм, сигн. д. дес. „СТАНКА“

Лит: Никола Кусовац, Између графике и слике, каталог, УЛУС Београд, 2012.

Јелена З. Тодоровић, сликар (Крагујевац, 1981–). Дипломирала на Факултету уметности у Нишу 2005. године у класи професора Ђура Радоњића а магистарске студије у класи професора Зорана Фуруновића на Факултету уметности у Приштини. Члан УЛУС-а од 2006.

176. V комбинација, комбинована техника, 2003, 100 x 70 цм

Лит: Маја Станковић, Јелена Тодоровић, Слике, каталог, Пирот, 2007.

Уговор о поклону: 02-25/2007; 03. 05. 2007.

Бобан Тошић, сликар (Владичин Хан, 1955–). Сликарством се бави од 1975. године. Излаже од 1993. Самостално излагао у Пироту.

177. Композиција, колаж, 1993, 31 x 20 цм

Лит: б. Мајска изложба уметника Пироћанаца, каталог, Пирот, 2002.

Уговор о поклону: 02-2/2009; 26. 01. 2009.

Мирко Тримчевић, сликар (Дебреше, Македонија, 1943–). Академију ликовних уметности завршио у Београду 1968. године у класи професора Недељка Гвозденовића а постдипломске студије код истог професора 1970. Члан је УЛУС-а од 1969.

178. Песница, уље на платну, 1994, 90 x 72 цм, сигн. г. дес. „Trimčević“

Лит: Василије Б. Сујић, Нина Погарчић, Мирко Тримчевић слике, каталог, Пирот, 2005.

Уговор о поклону: 04-63/2005; 14. 10. 2005.

Радован Мића Трнавац, сликар (Крагујевац 1950–). Дипломирао сликарство на Ликовној академији у Београду у

класи професора Младена Србиновића. Од 1981. до 2005. године живео у Њујорку.

179. Питагори са љубављу, уље на шперплочи, 2013, 80 x 60 цм, сигн. д. дес. „R. T. Mića 2013“

*Лит: Слободан М. Стефановић, Радован Мића Трнавац, Сад разумем да и он разуме, каталог, Пирот, 2013.
Уговор о поклону: 02-18/2013; 08. 05. 2013.*

Лидија Узелац, сликар (Травник, 1960–). Завршила Академију ликовних уметности у Фиренци у класи професора Силвија Лофреда а специјализирала на Академији лепих уметности Брера у Милану. Доцент је на Факултету уметности у Нишу на Одсеку за примењене уметности – графички дизајн за предмете Цртање и Сликање. Ради колаже, слике, радове штампане на платну, осликане објекте. . .

180. Лавиринт, комбинована техника, 1994, 53 x 35 цм, сигн. д. сред. „Лидија Узелац 94“

Лит: www.artf.ni.ac.rs

Ђо Ин Фан, сликар, дипломирала на Одељењу за уметност на Кинеском универзитету у Хонг Конгу 1975. године. Учествовала у издавању књижевног и уметничког часописа заједно са више уметника. Била је стипендиста јапанске владе за истраживање образовања и уметности Јапана. Усавршавала се у бившој Југославији где је имала 11 самосталних изложби. У Хонг Конг се вратила 1991. године и од тада активно промовише и подучава кинеско сликарство. Издаје часопис ХКВАМ, часопис за визуелну уметност. Године 2009. основала је студио „Бела кутија“ у оквиру Центра за креативне уметности Џокеј.

181. Поздрав херојима фашизма, туш на папиру, 2015, 83 x 172

Лит: Радмила Влатковић, Ђо Ин Фан, каталог, Пирот, 1987; Ђо Ин Фан, Ченг Пинг Кун, Радмила Влатковић, Балканска импресија, каталог, Хонг Конг–Пирот, 2015.

Чен Фунг И Флора, рођена у Хонг Конгу где је дипломирала на политехничком универзитету Одсек графичког дизајна и анимације. Ради илустрације за дечје књиге. Бави се и цртањем у техници туша.

182. Песме из даљине, туш у боји на пиринчаном папиру, 2014, 64, 5 x 53 цм

Лит: Ђо Ин Фан, Ченг Пинг Кун, Радмила Влатковић, Балканска импресија, каталог, Хонг Конг–Пирот, 2015.

Кацушика Хокусаи, сликар, дрворезбар (Токио, 1760–Токио, 1849), био је јапански графичар и сликар. Живео за време периода Тогугава. На његово сликарство утицај је извршио сликар Сешу и кинески сликарски стилови. Познат је по серији дрвореза Тридесет и шест погледа на планину Фуџи. Његова најпознатија графика је Велики талас над Канагвом. Утицао је на западне сликаре 19. века. Француски импресионисти и представници Југенстила црпели су идеје из јапанске уметности а нарочито из Хокусаијевих дела.

183. Бура, графичка мапа, 40 x 29 цм

Лит: cs.wikipedia.org

Миомир Цветковић, сликар (Лесковац, 1948–). Завршио средњу уметничку школу у Нишу а затим Академију примењених уметности у Београду – Одсек вајарства. Паралелно са вајарством, бави се и сликарством и керамопластиком. Члан је УЛУС-а. Има статус слободног уметника.

184. Ветрови дрвећа, уље на платну, 2005, 80 x 60 цм, сигн. д. лево „ЦВЕТКОВИЋ“

Лит: Радмила Костић, Миомир Цветковић, каталог, Пирот, 2006.

Уговор о поклону: 05-16/2006; 13. 04. 2006.

Часлав Цолић, сликар, фрескописац и конзерватор (Јалботина 1944–). Академију ликовних уметности завршио је у Београду 1969. године. До стицања статуса слободног уметника радио је у Галерији фресака при Народном музеју у Београду. Радећи на пословима рестаурације и конзервације, обишао је све средњовековне манастире Србије, Косова и Македоније и притом направио серију најзанимљивијих ликова и личности скинутих са фресака. Фреска Белог анђела из Милешеве које је копирао Часлав Цолић, налази се у многим музејским и приватним збиркама. Са фондом копија које поседује (портрети, појединачне сцене и композиције) учествовао је на многим самосталним и колективним изложбама у земљи и иностранству.

185. Бели анђео, копија фреске, 1992, 64 x 51 цм, сигн. д. дес. „ЧЦ 99“

Лит: Радмила Влатковић, Ликовни живот у Пироту 1950–1995, Пирот, 1999; www.naslovi.net

Уговор о поклону: 05-32/2002; 23. 04. 2002.

Франц Цурк, сликар, конзерватор (Љубљана, 1949–). Дипломирао 1972. године на Академији за ликовне уметности у Љубљани у класи професора Габриела Ступице. Постдипломске студије на Одсеку за конзервацију и рестаурацију завршио је на истој академији код професора Мирка Шубица 1974. године а 1979. године стиче звање доктора ликовно-технолошких наука. Члан је Удружења конзерватора Србије, Словеначког конзерваторског

друштва и Друштва Консерватор, ICOM-а, ЕТН, УЛУС-а, Друштва ликовних уметника Љубљана и Асоцијације уметника електронских медија. Последњих година радио као предавач предмета Сликарске технологије на Филозофском факултету у Нишу а од 2005. године предаје Графику на Факултету уметности Ниш.

186. Документи, графика, мих-тех. ЕА, 83. год., 70 x 100 цм,

Лит: др Срђан Марковић, Франц Цурк графике, каталог, Пирот, 2007.

Уговор о поклону: 02-9/2007; 01. 03. 2007.

Чен Чунг Ши, сликар (Хонг Конг, 1952. -). Дипломирао на Академији уметности и првом институту за уметност и дизајн у Хонг Конгу где је касније предавао.

187. Мајка, акварел, 2015, 38 x 28 цм

Лит: Ђо Ин Фан, Ченг Пинг Кун, Рамила Влатковић, Балканска импресија, каталог, Хонг Конг–Пирот, 2015.

ЛИТЕРАТУРА

Миодраг Б. Протић: Српско сликарство XX века, I, II, Нолит, Београд, 1970.

Херберт Рид: Историја модерног сликарства, од Сезана до Пикаса, Југославија,
Београд, 1974.

Миодраг Б. Протић: Југословенска графика 1950–1980. Музеј савремене уметности, Београд, 1985–1986.

Лазар Трифуновић: Сликашки правци XX века, Јединство, Приштина, 1982.

Лазар Трифуновић: Студије, огледи, критике, Музеј савремене уметности Београд, 1990.

Јеша Денегри: Једна могућа историја модерне уметности, друштво историчара уметности Србије, Публикум,
Београд, 1998.

Ђулио Карло Арбан, Акиле Бонито Олива: Модерна уметност 1770–1970–2000. III, Clio, јан. 2006.

Коста Богдановић: Поетика визуелног – визибилно као спознаја и култура, Завод за уџбенике Београд, 2007.

Зоран Павловић: Уметност тумачења уметности, (изабрани текстови: студије, есеји и критике из ликовне уметности
друге половине 20. и почетка 21. века), приредио: др Јерко Денегри, Избор текстова: Данка Павловић и др Јерко
Денегри, ФЛУ, Плато, Београд, 2009.

Мишко Шуваковић, Јеша Денегри, Никола Дедић: Тријумф савремене уметности: Мапирања дисконтинуитета
опсесија, уживања, фантазија и субверзија унутар материјалних уметничких пракси у Србији током XX века, МСУ
Војводине, Нови Сад, Фонд Вујичић колекција Београд, 2010.

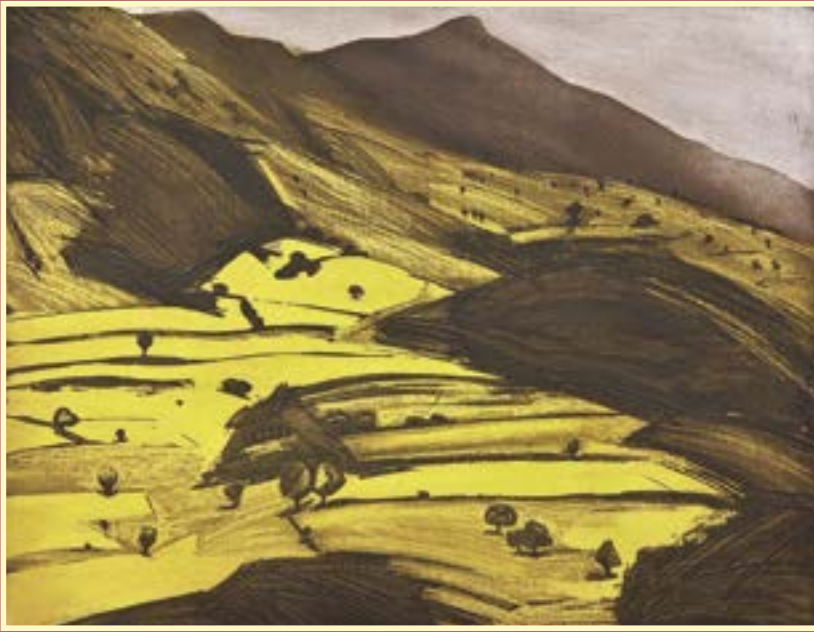
Мишко Шуваковић: Историја уметности у Србији XX век, Орион арт, Београд, 2010.

Јеша Денегри: Српска уметност 1950–2000. Орион, Арт д. о. о. Торус, д. о. о. Београд, 2013.

РЕПРОДУКЦИЈЕ ДЕЛА ИЗ ФОНДА
ГАЛЕРИЈЕ

4

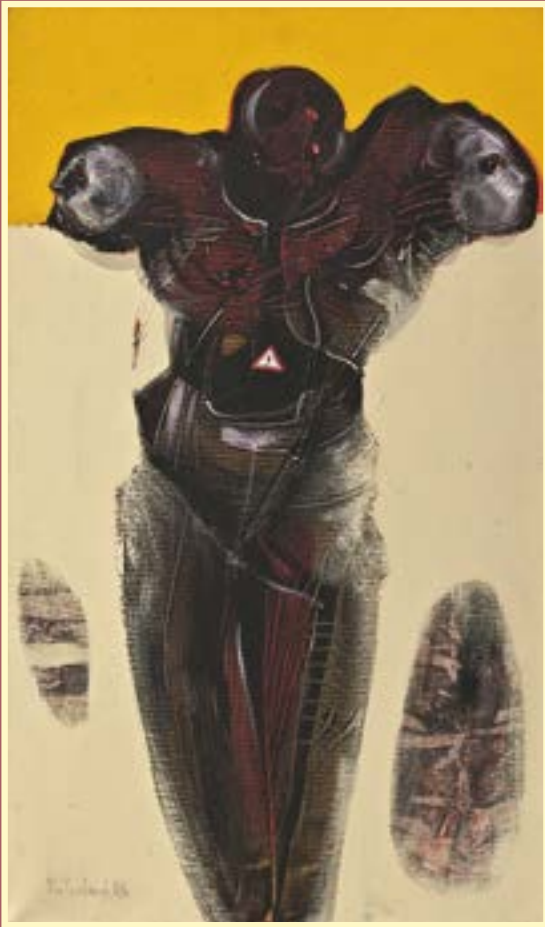

28

122

153

132

19

20

104

177

25

86

127

187

185

182

103

133

92

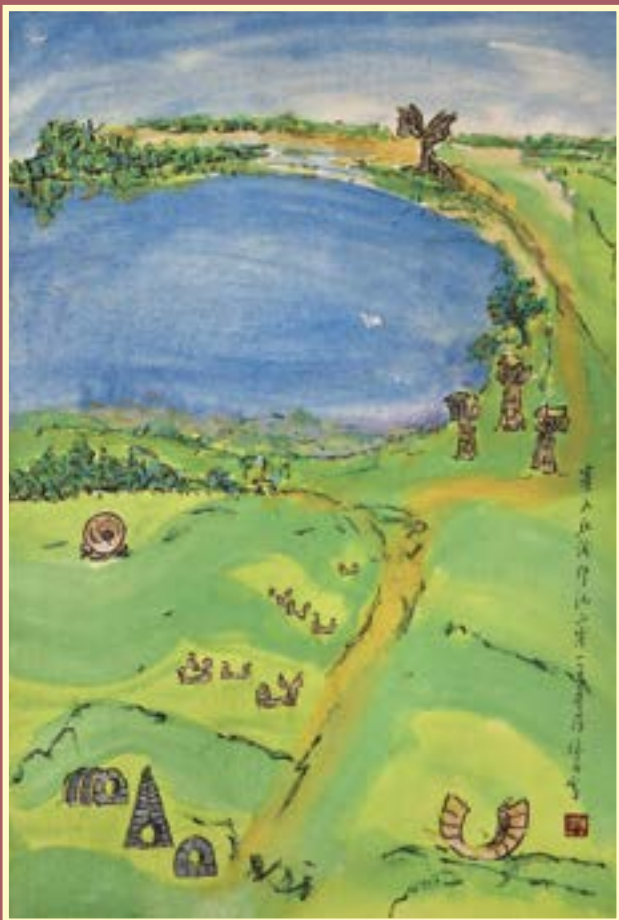
137

57

181

142

65

97

67

123

107

90

130

161

186

52

